

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ສັນຍາປາຣີວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ກົມຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

2020

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ

ສັນຍາປາຣີວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ກົມຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

2020

ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ລັດຖະທຳມະນູນສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ເປັນເອກະສັນກັນ ຕໍ່ສັນຍາປາຣີ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ລັດຖະທຳມະນູນສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ "ສັນຍາ";
- ອີງຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງທີ 1 ຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະທຳມະນູນສັນຍາຄັ້ງທີ 17 (decision 1/CP.17) ເຫັນດີສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຮ່າງສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຊຶ່ງເປັນການເສີມຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານເດີບານ;
- ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງ ຂອງສັນຍາ ໂດຍຍຶດໝັ້ນຫຼັກການຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ອີງໃສ່ສະພາບເງື່ອນໄຂ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ;
- ຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການຮັບມືທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີການຕອບໂຕ້ທີ່ທັນການຕໍ່ໄພຄື່ມຄູ່ທີ່ຮີບດ່ວນຈາກຜົນກະທົບ ຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ບົນພື້ນຖານຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ທີ່ດີທີ່ສຸດ ໃນປະຈຸບັນ;
- ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກໍ່ຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນສະເພາະ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາທີ່ເປັນລັດຖະທຳມະນູນສັນຍາ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນບັນດາປະເທດ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານລົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
- ຜົນກະທົບທາງລົບ ຄວາມຈຳເປັນສະເພາະ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງບັນດາປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ກ່ຽວກັບ ການສະໜອງທຶນ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ;
- ຮັບຮູ້ເຖິງບັນດາລັດຖະທຳມະນູນ ຊຶ່ງອາດບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ກໍ່ຍັງມີຜົນກະທົບອື່ນ ຈາກການນຳໃຊ້ມາດຕະການໃນການຕອບໂຕ້ ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ;
- ເນັ້ນໜັກໃສ່ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢ່າງຈິງຈັງ ໂດຍພົວພັນສະໜິດແໜ້ນ ລະຫວ່າງ ການຮັບມືຕໍ່ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ;
- ຮັບຮູ້ເຖິງ ບຸລິມະສິດທີ່ເປັນພື້ນຖານ ຂອງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມອຶດຫິວ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນລະບົບການຜະລິດອາຫານ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານລົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

- *ພິຈາລະນາເຖິງ* ຄວາມຈຳເປັນຂອງການປ່ຽນແປງທາງດ້ານແຮງງານ ແລະ ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ອາຊີບ ທີ່ມີຄຸນະພາບ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບັນດາບຸລິມະສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແຜນພັດທະນາ ແຫ່ງ ຊາດ;
- *ຮັບຮູ້ວ່າ* ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກຄົນ, ລັດພາຄີສິນທິ ສັນຍາ ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຄວນໃຫ້ ການເຄົາລົບ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ພິຈາລະນາພັນທະ ທີ່ຕິດພັນກັບສິດທິມະນຸດ, ສິດທິໃນການເຂົ້າເຖິງການ ບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ສິດທິ ຂອງ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຜູ້ອົບພະຍົກ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ ແລະ ປະຊາຊົນ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສິດໃນການ ພັດທະນາ, ພ້ອມທັງຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານຍິງ-ຊາຍ, ການໃຫ້ສິດແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມສະເ ໝີພາບ ຂອງແຕ່ລະຮຸນຄົນ;
- *ຮັບຮູ້ເຖິງ* ຄວາມສຳຄັນຂອງການອະນຸລັກ ແລະ ການເສີມຂະຫຍາຍ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ສຳລັບ ການຊົມຊັບ ແລະ ການເກັບກັກ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນສິນທິສັນຍາ;
- *ຮັບຮູ້ເຖິງ* ຄວາມສຳຄັນໃນການຮັບປະກັນ ໃຫ້ແກ່ຄວາມສົມບູນຂອງລະບົບນິເວດທັງໝົດ ລວມທັງ ມະຫາສະໝຸດຕ່າງໆ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາຊີວະນາໆພັນ, ຊຶ່ງໃນບາງວັດທະນະທຳໄດ້ມີຄວາມ ເຊື່ອ ວ່າ ໜ່ວຍໂລກປຽບສະເໝືອນແມ່ທໍຣະນີ ແລະ ຍັງໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງບາງແນວຄວາມຄິດ "ຄວາມເປັນທຳຕໍ່ດິນຟ້າອາກາດ" ໃນເວລາດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແກ້ໄຂ ບັນຫາການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ;
- *ຍືນຍັນເຖິງ* ຄວາມສຳຄັນ ຂອງວຽກງານການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ມວນ ຊົນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງມວນຊົນ, ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງມວນຊົນ ແລະ ການຮ່ວມມື ໃນທຸກລະດັບ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາສະບັບນີ້;
- *ຮັບຮູ້ເຖິງ* ຄວາມສຳຄັນໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນທຸກລະດັບ ໂດຍສອດຄ່ອງ ແລະ ເຄົາລົບຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງແຕ່ລະລັດພາຄີ ໃນ ການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
- *ພ້ອມທັງຮັບຮູ້ວ່າ* ວິຖີການດຳລົງຊີວິດແບບຍືນຍົງ, ການຜະລິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ ແບບຍືນຍົງ ໂດຍ ລັດພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ເປັນຜູ້ນຳໜ້າ ແລະ ສະແດງບົດບາດສຳຄັນ ໃນການແກ້ໄຂ ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໄດ້ເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ມາດຕາ 1

ຈຸດປະສົງ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 1 ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ມີຄວາມ ໝາຍດັ່ງນີ້:

ກ. "ສິນທິສັນຍາ" ໝາຍເຖິງ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາ ທີ່ນະຄອນ ນິວຢອກ, ໃນວັນທີ 09 ພຶດສະພາ 1992;

ຂ. "ກອງປະຊຸມລັດພາຄີ" ໝາຍເຖິງກອງປະຊຸມລັດພາຄີສິນທິສັນຍາ;

ຄ. "ລັດພາຄີ" ໝາຍເຖິງລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 2

1. ສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນເປັນການເສີມຂະຫຍາຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ລວມທັງຈຸດປະສົງຂອງ ສິນທິສັນຍາ, ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຕອບໂຕ້ ໄຟຄຳລຸ່ ຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ໃນລະດັບໂລກ, ໃນຮູບການຂອງການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການລົບລ້າງຄວາມ ທຸກຍາກ, ຊຶ່ງລວມມີ:

ກ) ຮັກສາການເພີ່ມຂຶ້ນອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ໃຫ້ຕໍ່າກວ່າ 2 ອົງສາເຊ ຫຼື ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນຈຳກັດບໍ່ ໃຫ້ເກີນ 1.5 ອົງສາເຊ ທຽບໃສ່ຍຸກປະຕິວັດອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງຮັບຮູ້ວ່າ ການຮັກສາການເພີ່ມຂຶ້ນອຸນຫະພູມ ສະເລ່ຍ ໃນລະດັບດັ່ງກ່າວ ຈະເປັນສ່ວນສຳຄັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ;

ຂ) ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບຜົນກະທົບດ້ານລົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການພັດທະນາ ທີ່ເປັນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ຊຶ່ງ ບໍ່ກະທົບຕໍ່ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ;

ຄ) ເຮັດໃຫ້ການຈຳລະຈອນທາງດ້ານການເງິນສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ທີ່ນຳໄປສູ່ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນ ແກ້ວຕໍ່າ ແລະ ທັງເປັນການພັດທະນາ ທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

2. ສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍສະໜ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມ ເປັນເອກະພາບ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ອີງໃສ່ສະພາບເງື່ອນໄຂ ທີ່ ແຕກຕ່າງກັນຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 3

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນລະດັບໂລກ, ລັດພາຄີທັງໝົດຈະໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ລາຍ ງານຄວາມຄືບໜ້າ ຄາດໝາຍສູ່ຊົນແຫ່ງຊາດ ການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້

ໃນມາດຕາ 4, 7, 9, 10, 11 ແລະ 13 ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງໃຫ້ທັດສະນະຕໍ່ການບັນລຸ ຈຸດປະສົງຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 2. ຄວາມພະຍາຍາມຂອງລັດພາຄີທັງໝົດ ແມ່ນຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄືບໜ້າໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການໃນການສະໜັບສະໜູນລັດພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 4

1. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ກ່ຽວກັບ ອຸນຫະພູມໃນໄລຍະຍາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2, ບັນດາລັດພາຄີ ຕ້ອງບັນລຸເປົ້າໝາຍສູງສຸດ ຂອງການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃນລະດັບໂລກ ໃຫ້ໄວເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າ ລັດພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ແມ່ນຈະໃຊ້ເວລາດົນສົມຄວນໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍສູງສຸດ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕ້ອງດຳເນີນການໂດຍໄວ ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງກັບວິທະຍາສາດ ທີ່ດີທີ່ສຸດໃນປັດຈຸບັນ ເພື່ອບັນລຸຄວາມດຸ່ນດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເກີດຈາກບັນດາກິດຈະກຳມະນຸດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໂດຍການຊຶມຊັບ ໃນໄລຍະທີສອງ ຂອງສັດຕະວັດນີ້, ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຕາມເນື້ອໃນ ຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ;
2. ແຕ່ລະລັດພາຄີ ຕ້ອງກະກຽມ, ລາຍງານ ແລະ ປັບປຸງ ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້. ບັນດາລັດພາຄີຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການພາຍໃນຂອງຕົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການປະກອບສ່ວນດັ່ງກ່າວ.
3. ບົດລາຍງານຜົນສຳເລັດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງແຕ່ລະລັດພາຄີ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນປະຈຸບັນ ພ້ອມທັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄາດໝາຍສູງສຸດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງແຕ່ລະປະເທດ;
4. ລັດພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ເປັນຜູ້ນຳໜ້າ ຢ່າງເປັນເຈົ້າການ ໃນການດຳເນີນການວາງຄາດໝາຍການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ມີລັກສະນະເສດຖະກິດ ໂດຍບັນດາລັດພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຈະຕ້ອງສືບຕໍ່ເສີມຂະຫຍາຍ ຄວາມພະຍາຍາມການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ຜັກດັນ ໃຫ້ກ້າວໄປເຖິງເປົ້າໝາຍ ການຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ການຈຳກັດ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ມີລັກສະນະເສດຖະກິດ ຕາມສະພາບເງື່ອນໄຂທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງແຕ່ລະປະເທດ;
5. ຕ້ອງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ຕໍ່ລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕາ 4, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 9, 10 ແລະ 11, ພ້ອມທັງຮັບຮູ້ເຖິງ ການເສີມຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນ ລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຄາດໝາຍສູງສຸດໃຫ້ສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ;

6. ບັນດາປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ປະເທດເກາະດອນນ້ອຍ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຕ້ອງກະກຽມ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ ແລະ ການດຳເນີນງານ ເພື່ອການພັດທະນາທີ່ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຕ່ຳ ໂດຍສະໜ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງສະພາບເງື່ອນໄຂສະເພາະຂອງບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້;
7. ຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມ ຂອງວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກການດຳເນີນວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ/ຫຼື ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ ທີ່ສາມາດນຳໄປສູ່ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ພາຍໃຕ້ມາດຕານີ້;
8. ໃນບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງແຕ່ລະລັດພາຄີ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຄວາມຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງທີ 1 ຂອງກອງປະຊຸມລັດພາຄີສົນທິສັນຍາຄັ້ງທີ 21 (1/CP.21) ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ;
9. ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຕ້ອງລາຍງານ ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນທຸກໆ 5 ປີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງທີ 1 ຂອງກອງປະຊຸມລັດພາຄີສົນທິສັນຍາຄັ້ງທີ 21 (1/CP.21) ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ຂອງກອງປະຊຸມລັດພາຄີສົນທິສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ຈະຖືກແຈ້ງໃຫ້ຮັບຊາບຜົນໄດ້ຮັບຂອງການທົບທວນຄືນຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາປາຣີ ໃນລະດັບໂລກ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງສັນຍາ;
10. ກອງປະຊຸມລັດພາຄີສົນທິສັນຍາ ແມ່ນເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຝຶຈາລະ ນາ ກ່ຽວກັບ ກອບເວລາ ສຳລັບບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ວາລະກອງປະຊຸມຄັ້ງທຳອິດຂອງສັນຍາປາຣີ.
11. ລັດພາຄີ ສາມາດປັບປຸງບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຕົນ ໄດ້ທຸກເວລາ ທີ່ໄປຕາມທິດ ຊຶ່ງເປັນການເສີມສ້າງລະດັບຄາດໝາຍສູ່ຊົນ ຂອງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດແນະນຳ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ໃນກອງປະຊຸມລັດພາຄີສົນທິສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້;
12. ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ລາຍງານໂດຍລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງບັນທຶກໃນລະບົບການຈົດທະບຽນສາທາລະນະ ຊຶ່ງຄຸ້ມຄອງໂດຍກອງເລຂາ;
13. ບັນດາລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງລາຍງານ ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ໂດຍການຄິດໄລ່ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຈາກກິດຈະກຳຂອງມະນຸດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ບັນດາລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງສົ່ງເສີມຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມໂປ່ງໃສ, ຄວາມຊັດເຈນ, ຄວາມຄືບຖ້ວນ, ຄວາມສາມາດໃນການສຶມທຽບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຮັບປະກັນການຫຼີກເວັ້ນການຄິດໄລ່ທີ່ຊ້ຳຊ້ອນ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດແນະນຳ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງໂດຍກອງປະຊຸມລັດພາຄີສົນທິສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້;

14. ຕາມເນື້ອໃນ ຂອງບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຮັບຮູ້ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຈາກກິດຈະກຳຂອງມະນຸດ, ບັນດາລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາຄວາມເໝາະສົມ, ວິທີການທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ບົດແນະນຳ ພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ, ພິຈາລະນາເຖິງບົດບັນຍັດ ຂອງວັກ 13 ໃນມາດຕານີ້.

15. ບັນດາລັດພາຄີ ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາບັນຫາເສດຖະກິດຂອງລັດພາຄີ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຫຼາຍທີ່ສຸດ ຊຶ່ງເກີດຈາກຜົນກະທົບຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕອບໂຕ້ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ;

16. ບັນດາລັດພາຄີ ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດ ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມສັນຍາ ໃນການບັນລຸຂໍ້ຕົກລົງການເຂົ້າຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້, ໂດຍຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກອງເລຂາຮັບຮູ້ເຖິງບັນດາເງື່ອນໄຂຂອງຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນ, ລວມທັງລະດັບການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕາມທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ແກ່ບັນດາປະເທດສະມາຊິກພາຍໃນໄລຍະເວລາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນເວລາທີ່ບັນດາປະເທດສະມາຊິກ ໄດ້ລາຍງານການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບຊາດຂອງຕົນ. ກອງເລຂາ ຈະຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ໃນການແຈ້ງໃຫ້ບັນດາລັດພາຄີ ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ໄດ້ລົງນາມຕໍ່ສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນ.

17. ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນ ແຕ່ລະລັດພາຄີ ຕ້ອງປະຕິບັດຜົນທະໃນການຮັບຜິດຊອບລະດັບການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງ ໂດຍອີງໃສ່ວັກ 16, ສອດຄ່ອງກັບວັກ 13 ແລະ 14 ຂອງມາດຕານີ້ ລວມທັງ ມາດຕາ 13 ແລະ 15.

18. ຖ້າບັນດາລັດພາຄີ ດຳເນີນການເຂົ້າຮ່ວມໃນກອບໜ້າວຽກຂອງສັນຍາປາຣີ ແລະ ພ້ອມກັນກັບອົງການຈັດຕັ້ງເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດ ລະດັບພາກພື້ນ ໃນນາມພາຄີຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ໃນນາມແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດ ລະດັບພາກພື້ນ, ພ້ອມກັນກັບອົງການຈັດຕັ້ງເຊື່ອມໂຍງດ້ານເສດຖະກິດ ລະດັບພາກພື້ນ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຜົນທະໃນການຮັບຜິດຊອບລະດັບການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 16, ສອດຄ່ອງກັບວັກ 13 ແລະ 14 ຂອງມາດຕານີ້ ລວມທັງ ມາດຕາ 13 ແລະ 15.

19. ລັດພາຄີທັງໝົດ ຕ້ອງພະຍາຍາມກຳນົດ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ທີ່ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕ່ຳ ໃນໄລຍະຍາວ, ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງເນື້ອໃນຂອງມາດຕາ 2 ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ຢູ່ໃນ ລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ອີງໃສ່ສະພາບເງື່ອນໄຂ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 5

1. ບັນດາລັດພາຄີຕ້ອງດຳເນີນການອະນຸລັກ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການຊົມຊັບ ແລະ ການເກັບກັກທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕາ 4, ວັກ 1(ງ), ຂອງສິນທິສັນຍາ ລວມທັງປ່າໄມ້.

2. ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາລັດພາຄີ ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ລວມທັງ ກົນໄກການຊຳລະທີ່ອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບ, ກອບວຽກທີ່ກຳນົດ ໃນບົດແນະນຳ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສິ່ງກະຕຸກຊຸກຍູ້ທີ່ເປັນດ້ານບວກໃຫ້ແກ່ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຈາກການຕັດໄມ້ ແລະ ການເຊື່ອມ

ໂຊມຂອງປ່າໄມ້ ແລະ ຊຸກຍູ້ບົດບາດໃນການອະນຸລັກ, ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ການເສີມຂະຫຍາຍ ປ່າໄມ້ ເພື່ອເກັບກຳອາຍກາກບອນ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ; ແລະ ແນວທາງນະໂຍບາຍທີ່ເປັນທາງ ເລືອກອື່ນ ເຊັ່ນ: ວິທີການຮວມກັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບປະສົມປະສານ ແລະ ຍືນຍົງ, ເວລາດຽວກັນນັ້ນ ກໍເປັນການຍືນຍັນເຖິງ ຄວາມສຳຄັນຂອງການກະຕຸກຊຸກຍູ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບ ທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຍກາກ ບອນ ດ້ວຍວິທີດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 6

1. ບັນດາລັດພາຄີໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ບາງລັດພາຄີເລືອກທີ່ຈະດຳເນີນການຮ່ວມມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະກອບສ່ວນ ແກ້ ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແບບສະໝັກໃຈ ເພື່ອເສີມສ້າງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ລວມທັງສິ່ງເສີມ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

2. ບັນດາລັດພາຄີ ຕ້ອງມີເຂົ້າຮ່ວມ ບົນພື້ນຖານ ແນວທາງການຮ່ວມມື ແບບສະໝັກໃຈ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳ ໃຊ້ວິທີການໂອນຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນເວທີສາກົນ ທີ່ເປັນການປະກອບສ່ວນ ແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສິ່ງເສີມການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຮັບປະກັນ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ ລວມທັງການປົກຄອງ ແລະ ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ວິທີການ ຄິດໄລ່ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຮັບປະກັນ ແລະ ຫລີກເວັ້ນການຄິດໄລ່ຈຳນວນການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແບບຊ້ຳຊ້ອນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບບົດແນະນຳ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມລັດພາຄີສົນທິສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນ ກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້;

3. ການນຳໃຊ້ວິທີການໂອນຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນເວທີສາກົນ ທີ່ເປັນການ ປະກອບສ່ວນແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງເປັນ ລັກສະນະສະໝັກໃຈ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກລັດພາຄີທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ.

4. ກົນໄກ ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການ ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ສິດອຳນາດ ແລະ ການຊີ້ນຳ ຂອງກອງປະຊຸມລັດພາຄີສົນທິ ສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ສຳລັບນຳໃຊ້ໂດຍລັດພາຄີບົນພື້ນຖານຄວາມ ສະໝັກໃຈ. ກົນໄກດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳ ໂດຍຄະນະຮັບຜິດຊອບ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃນກອງປະຊຸມ ລັດພາຄີສົນທິສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ມີຈຸດປະສົງ:

ກ) ສິ່ງເສີມການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການສິ່ງເສີມການພັດທະນາແບບ ຍືນຍົງ;

ຂ) ກະຕຸກຊຸກຍູ້ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນ ແກ້ວ ໂດຍພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດພາຄີ;

ຄ) ປະກອບສ່ວນຫຼຸດຜ່ອນລະດັບການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃນປະເທດເຈົ້າພາບ ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນ ປະໂຫຍດຈາກຜົນ ຂອງບັນດາກິດຈະກຳການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ຍັງສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ອີກ ໂດຍ ລັດພາຄີອື່ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງການປະກອບສ່ວນ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບຊາດ;

ງ) ຕອບສະໜອງ ການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວທັງໝົດໃນທົ່ວໂລກ.

5. ຜົນຂອງການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກກົນໄກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນຈະບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນສຳເລັດ ການປະກອບແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງປະເທດເຈົ້າພາບ, ຖ້າຫາກວ່າຜົນຂອງການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນສຳເລັດ ການປະກອບສ່ວນແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍລັດຜາຄືອື່ນ.

6. ກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສິນທິສັນຍາ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ເຫັນເຖິງ ອັດຕາສ່ວນແບ່ງ ທີ່ໄດ້ຈາກການດຳເນີນກິດຈະກຳພາຍໃຕ້ກົນໄກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ຊຶ່ງມັນຈະຖືກນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການໃຊ້ຈ່າຍທາງດ້ານບໍລິຫານ ລວມທັງ ຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາລັດຜາຄື ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະປະເທດ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານລົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອພຽງພໍກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

7. ກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສິນທິສັນຍາ ແມ່ນເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຜາຄືສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຮັບຮອງເອົາກົດລະບຽບ, ວິທີການ ແລະ ຂະບວນການຕ່າງໆ ສຳລັບກົນໄກ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ຢູ່ກອງປະຊຸມຄັ້ງທຳອິດຂອງສັນຍາປາຣີ.

8. ບັນດາລັດຜາຄືຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງວິທີການ ແບບປະສົມປະສານ, ຮອບດ້ານ ແລະ ຄວາມສົມດູນ ທີ່ບໍ່ເປັນການຄ້າຂາຍ ທີ່ມີຢູ່ໃນບັນດາລັດຜາຄື ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະກອບສ່ວນແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂອງຕົນ, ຕາມເນື້ອໃນຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ຊຶ່ງມີລັກສະນະປະສານສົມທົບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ລວມທັງ ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການເງິນ, ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສ້າງຄວາມສາມາດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ວິທີການເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຈຸດປະສົງ ເພື່ອ:

ກ) ສົ່ງເສີມຄາດໝາຍສຸດສຸດສຳລັບ ວຽກງານ ການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ການປັບຕົວ ເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

ຂ) ເສີມຂະຫຍາຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປະກອບສ່ວນແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

ຄ) ເຮັດໃຫ້ມີກາລະໂອກາດ ໃນການປະສານສົມທົບ ກັບອົງກອນອື່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

9. ກອບວຽກ ຂອງວິທີການ ທີ່ບໍ່ເປັນການຄ້າຂາຍ ເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຊຶ່ງໃນນີ້ໄດ້ກຳນົດ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມວິທີການ ທີ່ບໍ່ເປັນການຄ້າຂາຍ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 8 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 7

1. ບັນດາລັດຜາຄື ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍໃນລະດັບໂລກ ກ່ຽວກັບການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງຕໍ່ຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ໃຫ້ໄປຕາມທັດສະນະໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຮັບປະ

ກັນຄວາມເໝາະສົມໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕາມເປົ້າໝາຍ ເພື່ອຈຳກັດການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນຫະພູມໂລກ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2.

2. ບັນດາລັດພາຄີຮັບຮູ້ວ່າ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເປັນບັນຫາທຳທາຍໃນທົ່ວໂລກທີ່ພວມປະເຊີນ ທັງໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ແຂວງ, ປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ຊຶ່ງເປັນວຽກງານທີ່ສຳຄັນ ແລະ ເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂອງໂລກໃນໄລຍະຍາວ ເພື່ອປົກປ້ອງປະຊາຊົນ, ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ລະບົບນິເວດ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນຂອງບັນດາລັດພາຄີທີ່ກຳລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ແມ່ນບັນດາລັດພາຄີທີ່ມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານລົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

3. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງບັນດາລັດພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຈະຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຄວາມສອດຄ່ອງ ກັບວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງຢູ່ໃນກອງປະຊຸມຄັ້ງທຳອິດຂອງລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ໂດຍກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້.

4. ບັນດາລັດພາຄີຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນປະຈຸບັນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນລະດັບສູງ ແມ່ນສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຈຳເປັນເພີ່ມເຕີມ ໃນການພະຍາຍາມປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ; ຊຶ່ງຄວາມຈຳເປັນໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບທີ່ສູງ ແມ່ນມີຜົນຕໍ່ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດສູງຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ.

5. ບັນດາລັດພາຄີຮັບຮູ້ວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕ້ອງໄປຕາມແນວທາງຂອງປະເທດ ໂດຍມີແບບວິທີການຕອບໂຕ ທີ່ພິຈາລະນາເຖິງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສຢ່າງຮອບດ້ານ, ພ້ອມທັງພິຈາລະນາເຖິງກຸ່ມຄົນ, ຊຸມຊົນ ແລະ ລະບົບນິເວດ ທີ່ຄວາມບອບບາງ ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ຕ້ອງອີງໃສ່ບົດແນະນຳ ດ້ານວິທະຍາສາດທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ມີຢູ່ ແລະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຂອງພູມປັນຍາຊາວບ້ານ, ຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ລະບົບຖານຄວາມຮູ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຊຶ່ງໄປຕາມທັດສະນະໃນການເຊື່ອມສານເອົາການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

6. ບັນດາລັດພາຄີຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມສຳຄັນ ຂອງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມພະຍາຍາມໃນວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ຂອງລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະແລ້ວປະເທດທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານລົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

7. ບັນດາລັດພາຄີ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືຂອງຕົນ ໃນການເສີມຂະຫຍາຍວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງກອບວຽກ ຄົ້ນຄຸນ ກ່ຽວກັບການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Cancun Adaptation Framework) ຊຶ່ງລວມມີເນື້ອໃນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ກ) ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ດີ, ປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ພ້ອມທັງລວມເອົາອົງປະກອບທີ່ຕິດພັນກັບວິທະຍາສາດ, ການວາງແຜນ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດຳເນີນວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;

ຂ) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການທ້າງຫາກະກຽມ ໃຫ້ແກ່ອົງກອນ ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ ສິນທິສັນຍາ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ສັນຍາສະບັບນີ້ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການສັງລວມຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ພ້ອມທັງການ ສະໜັບ ສະໜູນບົດບັນຍັດ ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແກ່ລັດຟາຄີ;

ຄ) ເພີ່ມທະວີຄວາມຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບສະພາບອາກາດ ລວມທັງການຄົ້ນຄວ້າ, ລະບົບການ ສັງເກດການ ຂອງລະບົບອາກາດ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ທີ່ທັນການ ເພື່ອແຈ້ງ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນດ້ານອາກາດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ໃນການຕັດສິນໃຈ;

ງ) ຊ່ວຍເຫຼືອບັນດາ ລັດຟາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໃນການກຳນົດວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ຄວາມຈຳເປັນໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາ ກາດ, ບຸລິມະສິດ, ໃຫ້ ແລະ ຮັບ ການສະໜັບສະໜູນ ສຳລັບຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການດຳເນີນວຽກງານການປັບ ຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງ ໃຫ້ທັນການ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບການ ສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ທີ່ດີ;

ຈ) ປັບປຸງປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ ຂອງການດຳເນີນວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ;

8. ຜູ້ຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ມີການ ສະໜັບສະໜູນຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມຂອງບັນດາລັດຟາຄີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 7 ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງຂໍ້ບັນຍັດຕ່າງໆ ໃນວັກ 5 ຂອງມາດຕານີ້;

9. ແຕ່ລະລັດຟາຄີ ຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຈິງຈັງ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໃນຂັ້ນຕອນການວາງແຜນການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ່າງໆ ລວມທັງການສ້າງ ຫຼື ການເສີມສ້າງແຜນ ງານ, ນະໂຍບາຍ ແລະ/ຫຼື ການປະກອບສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງໃນນີ້ອາດລວມທັງ:

ກ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ພວມ ແລະ/ຫຼື ພະ ຍາຍາມ ດຳເນີນຢູ່;

ຂ) ຂະບວນການ ໃນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

ຄ) ການປະເມີນຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມບອບບາງ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພ້ອມທັງ ທັດສະນະໃນ ການສ້າງແຜນງານບຸລິມະສິດແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຊຶ່ງພິຈາລະນາເຖິງ ປະຊາຊົນ, ສະຖານທີ່ ແລະ ລະບົບນິເວດ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງ;

ງ) ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ພ້ອມກັບການຖອດຖອນບົດຮຽນ ຈາກແຜນງານ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນ ດຳເນີນງານ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວ;

ຈ) ສ້າງຄວາມທົນທານ ໃຫ້ລະບົບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ນິເວດວິທະຍາ ລວມທັງ ການສ້າງຄວາມ ຫຼາກຫຼາຍ ຂອງອົງປະກອບດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແບບຍືນຍົງ.

10. ແຕ່ລະລັດພາຄີ ຕ້ອງສົ່ງ ແລະ ປັບປຸງ ບົດລາຍງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຊຶ່ງອາດກວມເອົາເນື້ອໃນ ກ່ຽວກັບ ບຸລິມະສິດ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ, ແຜນ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ໂດຍປາສະຈາກການສ້າງຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ.

11. ບົດລາຍງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ວັກ 10 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງຖືກສົ່ງ ແລະ ປັບປຸງເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໄປຜ່ອມໆກັບອົງປະກອບ ຫຼື ເອກະສານອື່ນໆ ລວມທັງ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 4, ວັກ 2, ແລະ/ຫຼື ບົດສື່ສານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

12. ບົດລາຍງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 10 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງຖືກບັນທຶກໃນລະບົບຈົດທະບຽນສາທາລະນະ ຊຶ່ງຄຸ້ມຄອງໂດຍກອງເລຂາ.

13. ສືບຕໍ່ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ການສະໜັບສະໜູນຂອງສາກົນ ໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 7, 9, 10 ແລະ 11 ຂອງມາດຕານີ້ ແລະ ທັງສອດຄ່ອງຕາມຂໍ້ບັນຍັດຂອງມາດຕາ 9, 10 ແລະ 11.

14. ການທົບທວນຄືນ ໃນລະດັບໂລກ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຈະຕ້ອງ:

ກ) ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມພະຍາຍາມໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ;

ຂ) ເສີມຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງບົດລາຍງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 10 ຂອງມາດຕານີ້;

ຄ) ທົບທວນຄືນຄວາມພຽງພໍ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຂອງວຽກງານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

ງ) ທົບທວນຄືນຄວາມຄືບໜ້າຂອງພາບລວມຕໍ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ໃນລະດັບໂລກ ກ່ຽວກັບວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 8

1. ບັນດາລັດພາຄີຮັບຮູ້ເຖິງ ຄວາມສຳຄັນ ຂອງການຫຼີກເວັ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຕິດພັນກັບຜົນກະທົບດ້ານລົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ລວມທັງສະພາບອາກາດທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ສະພາບເຫດການທີ່ໃຊ້ເວລາດົນໃນການເກີດປະກົດການ (ພູເຂົາໄຟລະເບີດ, ແຜ່ນດິນໄຫວ ເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົ້ນ), ແລະ ພາລະບົດບາດ ຂອງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຈາກການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍ.

2. ກົນໄກສາກົນວໍຊໍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍ (Warsaw International Mechanism for Loss and Damage) ທີ່ຕິດພັນກັບຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຈະຕ້ອງ

ຖືກນຳສະເໜີ ເພື່ອຮັບຮອງ ແລະ ໃຫ້ການຊີ້ນຳ ໂດຍຄະນະຮັບຜິດຊອບ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະສະພາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຖະສະພາສະບັບນີ້ ແລະ ອາດໄດ້ຮັບການເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຕາມການກຳນົດຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະສະພາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຖະສະພາສະບັບນີ້.

3. ບັນດາລັດຖະສະພາ ຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍຜ່ານກົນໄກສາກົນວ່າ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມື ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເບື້ອງຕົ້ນ ທີ່ຕິດພັນກັບບັນຫາການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍ ຂອງຜົນກະທົບດ້ານລົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

4. ໂດຍອີງໃສ່ເນື້ອໃນ, ຂົງເຂດການຮ່ວມມື ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ຊຶ່ງອາດຈະລວມມີ:

- ກ) ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ;
- ຂ) ການກຽມພ້ອມ ຕໍ່ເຫດສຸກເສີນ;
- ຄ) ສະພາບເຫດການທີ່ໃຊ້ເວລາດົນໃນການເກີດປະກົດການ;
- ງ) ສະພາບຜົນກະທົບທີ່ອາດກວມເອົາການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຖາວອນ ແລະ ບໍ່ສາມາດກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມໄດ້;
- ຈ) ການປະເມີນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແບບຮອບດ້ານ;
- ສ) ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ອົງການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງ, ກອງທຶນລວມ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ອົງການປະກັນໄພອື່ນໆ ເພື່ອແກ້ໄຂ;
- ຊ) ການສູນເສຍ ທີ່ບໍ່ເປັນດ້ານເສດຖະກິດ;
- ຍ) ຄວາມທົນທານ ຂອງຊຸມຊົນ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

5. ກົນໄກສາກົນ ວ່າ ຕ້ອງຮ່ວມກັບ ຄະນະກຳມະການ ແລະ ໜ່ວຍງານວິຊາການ ທີ່ມີຢູ່ພາຍໃຕ້ສັນຍາ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄະນະຊ່ຽວຊານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງບໍ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສັນຍາ.

ມາດຕາ 9

1. ລັດຖະສະພາທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ຕ້ອງສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ເພື່ອຊ່ວຍລັດຖະສະພາທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໃນການດຳເນີນວຽກງານ ທີ່ຕິດພັນກັບການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພ້ອມທັງການສືບຕໍ່ປະຕິບັດຜົນກະທົບຂອງຕົນທີ່ມີຢູ່ພາຍໃຕ້ສັນຍາສັນຍາ.

2. ສ່ວນລັດຖະສະພາອື່ນ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ຫຼື ສືບຕໍ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ.

3. ຄວາມພະຍາຍາມ ຂອງໂລກ ກໍຄືລັດຖະສະພາທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ຕ້ອງສືບຕໍ່ເປັນຜູ້ນຳໜ້າໃນການຈັດສັນທຶນ ສຳລັບວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ, ເຄື່ອງມື ແລະ ຊ່ອງທາງການເງິນ ພ້ອມທັງ ເຫັນໄດ້ບົດບາດຄວາມສຳຄັນຂອງກອງທຶນສາທາລະນະ ໂດຍຜ່ານຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງການເຄື່ອນໄຫວ ລວມທັງ ການສະໜັບສະໜູນ ທິດທາງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຝຶກຈຳລະນາ ຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ບຸລິມະສິດ ຂອງລັດຖະສະພາທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ. ການຈັດສັນທຶນ ເພື່ອວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຄືດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄືບໜ້າ ທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າກວ່າຄວາມພະຍາຍາມໃນໄລຍະຜ່ານມາ.

4. ຂໍ້ບັນຍັດ ກ່ຽວກັບ ການສະໜອງແຫຼ່ງທຶນ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນນັ້ນ ຕ້ອງມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອບັນລຸຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງ ວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງ ທິດທາງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ, ບຸລິມະສິດ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງລັດຖະທຳທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ປະເທດທີ່ມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານລົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ມີຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ ດ້ານຄວາມສາມາດທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ປະເທດເກາະດອນນ້ອຍທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນບົນຜືນຖານດ້ານແຫຼ່ງທຶນສາທາລະນະ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ສຳລັບວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.
5. ລັດຖະທຳທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ຕ້ອງລາຍງານທຸກໆສອງປີ ໂດຍຊີ້ໃຫ້ເຫັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັກ 1 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຕາມຂໍ້ມູນທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ລວມທັງ ທີ່ມີຢູ່, ຊຶ່ງສາມາດຄາດຄະເນລະດັບຂອງແຫຼ່ງທຶນສາທາລະນະ ທີ່ຈະສະໜອງໃຫ້ລັດຖະທຳທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ. ລັດຖະທຳອື່ນທີ່ສະໜອງແຫຼ່ງທຶນ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການລາຍງານໃນທຸກໆສອງປີ ເຊັ່ນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສະໜັບສະໜູນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ.
6. ການທົບທົນຄືນ ໃນລະດັບໂລກ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ ໃນມາດຕາ 14 ຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍລັດຖະທຳທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ແລະ/ຫຼື ຄະນະກຳມະການ ພາຍໃຕ້ສັນຍາກ່ຽວກັບ ຄວາມພະຍາຍາມຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວກັບດ້ານການເງິນ ສຳລັບວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.
7. ລັດຖະທຳທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ລັດຖະທຳທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໃຫ້ໄດ້ຮັບ ແລະ ຖືກຈັດສັນ ໂດຍຜ່ານການປະກອບຄຳເຫັນ ຂອງສາທາລະນະໃນທຸກໆສອງປີ ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງກັບວິທີການ, ຂະບວນການ ແລະ ບົດແນະນຳຕ່າງໆ ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາຈາກກອງປະຊຸມຄັ້ງທຳອິດຂອງລັດຖະທຳສັນຍາສະບັບນີ້ ໂດຍກອງປະຊຸມລັດຖະທຳສັນຍາ ແມ່ນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຖະທຳສັນຍາສະບັບນີ້ ຕາມການກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13, ວັກ 13. ລັດຖະທຳອື່ນ ກໍຮຽກຮ້ອງໃຫ້ດຳເນີນການເຊັ່ນດຽວກັນ.
8. ກົນໄກການເງິນ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ລວມທັງ ອົງການຕ່າງໆ ໃນດຳເນີນງານກົນໄກການເງິນ ແມ່ນຕ້ອງເປັນກົນໄກການເງິນຂອງສັນຍາສະບັບນີ້.
9. ບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆ ທີ່ຮັບໃຊ້ໃຫ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ລວມທັງອົງການດຳເນີນງານກົນໄກການເງິນຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການ ການຮັບຮອງເອົາ ທີ່ມີລັກສະນະກະທັດຮັດງ່າຍດາຍ ແລະ ເສີມສ້າງການກຽມຄວາມພ້ອມສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ລັດຖະທຳທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ປະເທດເກາະດອນນ້ອຍ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຕາມເນື້ອໃນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ມາດຕາ 10

1. ບັນດາລັດຖະທຳ ຈະຕ້ອງແລກປ່ຽນວິໄສທັດໄລຍະຍາວ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການພັດທະນາ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ຢ່າງຈິງຈັງ ເພື່ອເປັນການເສີມຂະຫຍາຍຄວາມທົນທານ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;

2. ບັນດາລັດພາຄີ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ, ໂດຍຈະຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມື ໃນວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ;
3. ກົນໄກເຕັກໂນໂລຊີ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສັນຍາ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ວຽກງານຂອງສັນຍາສະບັບນີ້;
4. ກອບໜ້າວຽກເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແມ່ນເພື່ອສະໜອງຄໍາແນະນໍາລວມ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກເຕັກໂນໂລຊີ ໃນການເສີມສ້າງການປະຕິບັດວຽກງານການສົ່ງເສີມ ແລະ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້ ໃຫ້ບັນລຸວິໄສທັດໄລຍະຍາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້;
5. ກະຕຸກຊຸກຍູ້, ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສ້າງນະວັດຕະກຳ ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ ໃຫ້ແກ່ການຮັບມືໃນທົ່ວໂລກ ໃນໄລຍະຍາວ ແລະ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ. ຊຶ່ງຄວາມພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ລວມໄປເຖິງກົນໄກເຕັກໂນໂລຊີ ໂດຍຜ່ານວິທີການທາງດ້ານການເງິນ ຂອງກົນໄກການເງິນສົນທິສັນຍາ ເພື່ອການມືຮ່ວມມືກັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຊີ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ໄລຍະທຳອິດ ຂອງຮອບວຽນເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການພັດທະນາບັນດາປະເທດລັດພາຄີ;
6. ສະໜັບສະໜູນ, ລວມທັງການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງສະໜອງໃຫ້ແກ່ບັນດາລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕານີ້, ລວມທັງການເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືໃນການປະຕິບັດວຽກງານການພັດທະນາ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ໃນໄລຍະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຂອງຮອບວຽນເຕັກໂນໂລຊີ, ບັນລຸແນວຄວາມຄິດຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງການສະໜັບສະໜູນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ການທົບທວນຄືນໃນລະດັບໂລກ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ໃຫ້ແກ່ບັນດາລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ.

ມາດຕາ 11

1. ການສ້າງຄວາມສາມາດ ພາຍໃຕ້ສັນຍານີ້ ຄວນເສີມຂະຫຍາຍຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງບັນດາລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ, ໂດຍສະເພາະປະເທດທີ່ມີຂີດຄວາມສາມາດຈຳກັດເຊັ່ນ ບັນດາປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ປະເທດທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານລົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຊັ່ນ ລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດເກາະດອນນ້ອຍ ກຳລັງພັດທະນາ ເພື່ອດຳເນີນວຽກ

ງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນການຈັດຕັ້ງມາດຕະການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ກໍຄືການຈັດຕັ້ງວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຈະຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ, ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການນຳໃຊ້, ການເຂົ້າເຖິງການເງິນການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຄຸນລັກສະນະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ມວນຊົນ, ການລາຍງານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ໂປ່ງໃສ, ວ່ອງໄວ ແລະ ຊັດເຈນ;

2. ການສ້າງຄວາມສາມາດ ໃນການຂັບເຄື່ອນປະເທດ, ບົນພື້ນຖານການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງປະເທດ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງລັດຟາຄີ, ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງລັດຟາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ລວມທັງ ສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ການສ້າງຄວາມສາມາດຄວນອີງໃສ່ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ລວມທັງບັນດາກິດຈະກຳການສ້າງຄວາມອາດສາມາດພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ ແລະ ຄວນມີປະສິດຜົນ, ມີສ່ວນຮ່ວມ, ກວມເອົາບັນຫາຕ່າງໆ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ບົດບາດຍິ່ງ-ຊາຍ.
3. ລັດຟາຄີທັງໝົດ ຈະຕ້ອງຮ່ວມມືກັນໃນການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບັນດາລັດຟາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້. ລັດຟາຄີທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ຈະຕ້ອງເສີມຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນ ສຳລັບການດຳເນີນວຽກງານການສ້າງຄວາມສາມາດ ໃຫ້ລັດຟາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ;
4. ລັດຟາຄີທັງໝົດ ຈະຕ້ອງໄດ້ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບັນດາລັດຟາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້. ລວມທັງ ໃນລະດັບ ພາກພື້ນ, ສອງຝ່າຍ ແລະ ຫຼາຍຝ່າຍ, ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການລາຍງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ກ່ຽວກັບມາດຕະການ ຫຼື ການດຳເນີນວຽກງານ ການສ້າງຄວາມສາມາດ. ບັນດາລັດຟາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຈະຕ້ອງລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການສ້າງຄວາມສາມາດ, ນະໂຍບາຍ, ການດຳເນີນງານ ຫຼື ມາດຕະການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
5. ບັນດາກິດຈະກຳການສ້າງຄວາມສາມາດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເສີມຂະຫຍາຍ ໂດຍຜ່ານອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້. ກອງປະຊຸມຄັ້ງທຳອິດຂອງລັດຟາຄີສັນຍາ ຊຶ່ງກອງປະຊຸມລັດຟາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຟາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຝຶຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາການຕົກລົງ ກ່ຽວກັບອົງການຈັດຕັ້ງເບື້ອງຕົ້ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດ.

ມາດຕາ 12

ບັນດາລັດຟາຄີ ຈະຕ້ອງຮ່ວມມືກັນໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການສຶກສາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ແກ່ມວນຊົນ, ການເຂົ້າຮ່ວມ

ຂອງມວນຊົນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງມວນຊົນ, ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງບາດກ້າວເຫຼົ່ານີ້ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ກັບວຽກງານການດໍາເນີນການເສີມຂະຫຍາຍພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 13

1. ເພື່ອທີ່ຈະສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ການສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ເສີມຂະຫຍາຍກອບໜ້າວຽກທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ສໍາລັບການດໍາເນີນງານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ, ໂດຍມີຄວາມຍືດຍຸ່ນພາຍໃນຕົວ ຊຶ່ງຈະໄດ້ຝຶກລະບົບເຖິງລະດັບຄວາມສາມາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຂອງລັດພາຄີ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ບົນພື້ນຖານການລວບລວມເອົາປະສົບການ ຊຶ່ງໃນນີ້ແມ່ນຈະໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ;
2. ກອບໜ້າວຽກທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ຈະສະໜອງຄວາມຍືດຍຸ່ນໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການນຳໃຊ້ ເພື່ອຄວາມສາມາດ ຂອງພວກເຂົາ. ບັນດາຕົວແບບ, ຂະບວນ ແລະ ບົດແນະນຳ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 13 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຍືດຍຸ່ນດັ່ງກ່າວ.
3. ກອບວຽກທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສຈະຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການກຳນົດຄວາມໂປ່ງໃສ ພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ, ຮັບຮູ້ເຖິງສະພາບເງື່ອນໄຂພິເສດ ຂອງປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ປະເທດເກາະດອນນ້ອຍ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ແລະ ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ບໍ່ມີການລ່ວງລະເມີດ, ບໍ່ມີການລົງໂທດ, ເຄົາລົບອະທິປະໄຕ ຂອງປະເທດ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີ;
4. ການກຳນົດຄວາມໂປ່ງໃສພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາ, ລວມທັງບົດສື່ສານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ບົດລາຍງານທຸກໆສອງປີ ແລະ ການທົບທວນບົດລາຍງານທຸກໆສອງປີ ແລະ ການບົດປະເມີນ ຂອງສາກົນ, ບົດລາຍງານການວິເຄາະ ແລະ ການປຶກສາຫາລື ສາກົນ ແມ່ນຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງປະສົບການໃນການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາ ຕົວແບບ, ຂະບວນການ ແລະ ບົດແນະນຳ ພາຍໃຕ້ວັກ 13 ຂອງມາດຕານີ້;
5. ຈຸດປະສົງ ຂອງກອບໜ້າວຽກ ສໍາລັບຄວາມໂປ່ງໃສ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນການດໍາເນີນວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕາມຈຸດປະສົງ ຂອງສິນທິສັນຍາ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງສິນທິສັນຍາ, ລວມທັງ ຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງແຕ່ລະລັດພາຄີ ທີ່ປະສົບຜົນສໍາເລັດ ຂອງການປະກອບສ່ວນແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 4 ແລະ ການດໍາເນີນວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນ

ແປງດິນຟ້າອາກາດ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 7, ລວມທັງ ການປະຕິບັດທີ່ດິນ, ບຸລິມະສິດ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ມີການທົບທວນຄືນໃນລະດັບໂລກ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 14;

6. ຈຸດປະສົງ ຂອງກອບໜ້າວຽກ ແມ່ນເພື່ອຄວາມໂປ່ງໃສ ໃນການຊຸກຍູ້ ເພື່ອໃຫ້ມີການສະໜອງທີ່ຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ ການໃຫ້ ແລະ ການຮັບ ການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງແຕ່ລະລັດພາຄີ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 4, 7, 9, 10, ແລະ 11 ແລະ ເພີ່ມທະວີໃຫ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະຫຼາຍໄດ້ ເພື່ອສະໜອງສະພາບລວມທັງໝົດ ຂອງການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ມີການທົບທວນຄືນໃນລະດັບໂລກ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 14;
7. ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:
 - ກ. ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດການປ່ອຍອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເກີດຈາກກິດຈະກຳຂອງມະນຸດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ການຊຶມຊັບອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ, ກະກຽມນຳໃຊ້ວິທີການການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ໂດຍຄະນະກຳມະການສາກົນດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຕົກລົງເຫັນດີ ໂດຍກອງປະຊຸມລັດພາຄີສິນທິສັນຍາ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ກອງປະຊຸມລັດພາຄີສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້;
 - ຂ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງການປະກອບສ່ວນແຫ່ງຊາດ ໃນການໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 4.
8. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ແຕ່ລະລັດພາຄີ ຄວນສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ຕິດພັນກັບຜົນກະທົບ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 7 ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
9. ລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ລັດພາຄີອື່ນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ຈະຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນທາງດ້ານການເງິນ, ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສະໜອງການສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 9, 10 ແລະ 11.
10. ລັດພາຄີທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຄວນສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການເງິນ, ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການໄດ້ຮັບ ຕໍ່ວຽກງານສ້າງຄວາມສາມາດ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 9, 10 ແລະ 11.
11. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ສິ່ງໂດຍ ແຕ່ລະລັດພາຄີ ພາຍໃຕ້ວັກ 7 ແລະ 9 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນໂດຍຊ່ຽວຊານດ້ານວິຊາການ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງທີ 1 ຂອງກອງປະຊຸມລັດພາຄີສິນທິສັນຍາຄັ້ງທີ 21. ສຳລັບບັນດາລັດພາຄີ ທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃນການພິຈາລະນາເຖິງຄວາມສາມາດຂອງຕົນ, ຂັ້ນຕອນການທົບທວນຄືນ ຈະຕ້ອງລວມເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການສ້າງຄວາມສາມາດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ແຕ່ລະລັດພາຄີຈະຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມໃນຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຄືບໜ້າ ພ້ອມທັງຄຳນຶງເຖິງຄວາມພະຍາຍາມ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 9 ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜົນສຳເລັດ ຂອງການປະກອບສ່ວນແຫ່ງຊາດ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

12. ການທົບທວນ ຂອງຊ່ຽວຊານດ້ານວິຊາການ ພາຍໃຕ້ວັກນີ້ ຈະຕ້ອງລວມເອົາການພິຈາລະນາ ຂອງລັດຜາຄືທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ, ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສໍາເລັດຂອງການປະກອບສ່ວນແຫ່ງຊາດ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ການທົບທວນ ແມ່ນຈະຕ້ອງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຂົງເຂດຂອງການປັບປຸງ ສໍາລັບລັດຜາຄື ແລະ ລວມເອົາການທົບທວນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຂໍ້ມູນພ້ອມບັນດາຕົວແບບ, ຂະບວນການ ແລະ ບົດແນະນໍາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 13 ຂອງມາດຕານີ້, ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຍືດຍຸນ ຂອງລັດຜາຄືພາຍໃຕ້ວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້. ການທົບທວນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຕໍ່ຄວາມສາມາດ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງລັດຜາຄືທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ.
13. ກອງປະຊຸມຄັ້ງທຳອິດຂອງລັດຜາຄືສັນຍາສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສັນຍາ ແມ່ນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຜາຄືສັນຍາ ແມ່ນຈະໄດ້ຈັດຂຶ້ນບົນພື້ນຖານປະສົບການ ໃນການຈັດການທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມໂປ່ງໃສ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສັນຍາ ແລະ ອະທິບາຍແຈ້ງບັນດາຂໍ້ບັນຍັດ ໃນມາດຕານີ້, ຮັບຮອງເອົາບັນດາຕົວແບບ, ຂະບວນການ ແລະ ບົດແນະນໍາ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເພື່ອຄວາມໂປ່ງໃສ ໃນການດໍາເນີນການ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ.
14. ການສະໜັບສະໜູນ ຈະຕ້ອງສະໜອງໃຫ້ແກ່ບັນດາລັດຜາຄືທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕານີ້;
15. ການສະໜັບສະໜູນ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ການສ້າງຄວາມໂປ່ງໃສ ທີ່ພົວພັນກັບການຄວາມສາມາດຂອງບັນດາລັດຜາຄືທີ່ເປັນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ບົນພື້ນຖານຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 14

1. ກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສັນຍາສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຜາຄືສັນຍາ ຈະຕ້ອງທົບທວນຄືນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າໃນການບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງສັນຍາ ແລະ ບັນດາເປົ້າໝາຍ ໃນໄລຍະຍາວ (ໃນນີ້ເອີ້ນວ່າ ການທົບທວນຄືນໃນລະດັບໂລກ). ໃນການທົບທວນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີຄວາມລະອຽດຄົບຖ້ວນ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ຢ່າງມີເຫດຜົນ, ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ເຄື່ອງມື ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍໄປຕາມທິດທາງແຫ່ງຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ວິທະຍາສາດທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ມີຢູ່.
2. ກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສັນຍາສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຜາຄືສັນຍາ ຈະຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການທົບທວນຄືນໃນລະດັບໂລກ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໃນປີ 2023 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃນທຸກໆຫ້າປີ ນອກຈາກວ່າ ຈະມີການພິຈາລະນາຕົກລົງ ຈາກກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສັນຍາສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຜາຄືສັນຍາ.
3. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການທົບທວນຄືນໃນລະດັບໂລກ ຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ບັນດາລັດຜາຄື ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການປະກອບສ່ວນແຫ່ງຊາດ ແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການດໍາເນີນງານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ທີ່ໄປຕາມບົດບັນຍັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງເປັນການເສີມສ້າງ ການຮ່ວມມືສາກົນ ສໍາລັບການດໍາເນີນວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ມາດຕາ 15

1. ກົນໄກ ເພື່ອໃຫ້ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການປະຕິບັດພັດທະ ຂັ້ນຍັດຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນຈະຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ.
2. ກົນໄກ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຄະນະກຳມະການ ທີ່ມີຊ່ຽວຊານສະເພາະ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສະເພາະ ຂອງແຕ່ລະວຽກງານ ທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ບໍ່ມີການລົງໂທດ. ຄະນະກຳມະການ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ຄວາມສາມາດ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງບັນດາປະເທດລັດພາຄີ.
3. ຄະນະກຳມະການ ຕ້ອງປະຕິບັດວຽກງານ ພາຍໃຕ້ຮູບແບບ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງຈາກກອງປະຊຸມຄັ້ງທຳອິດຂອງລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາ ແລະ ລາຍງານປະຈຳປີໃຫ້ ແກ່ກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາ.

ມາດຕາ 16

1. ກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້, ຊຶ່ງເປັນອົງການຈັດຕັ້ງສູງສຸດຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ຈະຕ້ອງສະໜອງຊຸມໃຫ້ແກ່ກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ບັນດາລັດພາຄີຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນລັດພາຄີຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາ ໃນນາມເປັນຜູ້ສັງເກດການ. ໃນເມື່ອກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາ ມີການຮັບຮອງເອົາຂໍ້ຕົກລົງ ແມ່ນມີສິດແຕ່ສະເພາະລັດພາຄີສັນຍາເທົ່ານັ້ນ.
3. ໃນເມື່ອກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາ, ສະມາຊິກໃດໜຶ່ງຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບກອງປະຊຸມລັດພາຄີ ທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ລັດພາຄີຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ແຕ່ໃນຈະບໍ່ແມ່ນລັດພາຄີທີ່ບໍ່ເປັນພາຄີ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ຈະຕ້ອງຖືກປ່ຽນແທນໂດຍສະມາຊິກ ທີ່ເຂົ້າມາເພີ່ມເຕີມ ຈາກການເລືອກຕັ້ງໂດຍ ຫຼື ຈາກຕົວແທນ ຂອງບັນດາລັດພາຄີຂອງສັນຍາສະບັບນີ້.
4. ກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາ ຈະຕ້ອງຮັກສາການທົບທວນຄືນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້ ເປັນປະຈຳ ແລະ ພາຍໃນຂອບເຂດພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຈະຕ້ອງອອກຂໍ້ຕົກລົງຕາມຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ. ສິ່ງນີ້ຈະຕ້ອງເປັນກົນໄກທີ່ໄດ້ຮັບການກຳນົດ ໂດຍສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ຈະຕ້ອງ:
 - ກ) ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້;
 - ຂ) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກອື່ນໆ ທີ່ເຫັນວ່າມີຈຳເປັນ ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້.
5. ບັນດາຫຼັກການຂອງຂັ້ນຕອນໃນກອງປະຊຸມລັດພາຄີ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເງິນ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ໂດຍການດັດປັບໃຫ້ແທດເໝາະພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້, ຍົກເວັ້ນທີ່ອາດໄດ້ຮັບການຕົກລົງຢ່າງເປັນເອກະສັນກັນ ໃນກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດພາຄີສັນຍາ.
6. ກອງປະຊຸມຄັ້ງທຳອິດຂອງລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການດຳເນີນໂດຍກອງເລຂາ ໄປພ້ອມໆກັນກັບ ກອງປະຊຸມລັດພາຄີສັນຍາສະບັບນີ້ ຊຶ່ງຈະໄດ້ກຳນົດຕາຕະລາງເວລາພາຍຫຼັງສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ. ກອງ

ປະຊຸມສະໄໝສາມັນຊຸດຕ່ຳມາ ຂອງລັດຖະທຳສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຈັດຂຶ້ນພ້ອມກັບກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ຂອງລັດຖະທຳສັນຍາ. ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າຈະໄດ້ຮັບການຕົກລົງຈາກກອງປະຊຸມລັດຖະທຳສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຖະທຳສັນຍາສະບັບນີ້.

7. ກອງປະຊຸມສະໄໝວິສາມັນ ຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະທຳສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຖະທຳສັນຍາ ອາດຈະຈັດຂຶ້ນໃນເວລາຕ່າງກັນ ຕາມເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ໂດຍກອງປະຊຸມລັດຖະທຳສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຖະທຳສັນຍາສະບັບນີ້ ຫຼື ການສະເໜີແບບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກລັດຖະທຳໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງສະເໜີຫາກອງເລຂາ ພາຍໃນເວລາຫົກເດືອນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກອງເລຂາສະເໜີໄປຍັງບັນດາລັດຖະທຳ ໂດຍຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງສ່ວນສາມ ຂອງບັນດາລັດຖະທຳ.

8. ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງດ້ານວິຊາການ ແລະ ອົງການພະລັງງານປາລຳມະນູສາກົນ ເຊັ່ນ ດຽວກັນກັບບັນດາສະມາຊິກທີ່ເປັນລັດໃດໜຶ່ງນັ້ນ ຫຼື ຜູ້ສັງເກດການ ທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະທຳຂອງສັນຍາ, ອາດສາມາດເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມລັດຖະທຳສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຖະທຳສັນຍາສະບັບນີ້ ໃນນາມເປັນຜູ້ສັງເກດການ. ໜ່ວຍງານ ຫຼື ອົງການໃດ, ລະດັບປະເທດ ຫຼື ສາກົນ, ພາກລັດ ຫຼື ບໍ່ສັງກັດລັດ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂນອນໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ກອງເລຂາ ທີ່ມີຄວາມປະສົງຈະເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະທຳສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຖະທຳສັນຍາ, ອາດໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງບັນດາລັດຖະທຳບໍ່ເຫັນດີ. ການສະໝັກ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມເປັນຜູ້ສັງເກດການຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມຫຼັກການຂອງຂັ້ນຕອນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນວັກ 5 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 17

1. ກອງເລຂາທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 8 ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງເປັນກອງເລຂາ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ມາດຕາ 8, ວັກ 2 ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ກ່ຽວກັບ ໜ້າທີ່ ຂອງກອງເລຂາ ແລະ ມາດຕາ 8, ວັກ 3 ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ກ່ຽວກັບໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອການດຳເນີນວຽກງານຂອງກອງເລຂາ ຈະຕ້ອງມີການດັດປັບໃຫ້ແທດເໝາະກັບສັນຍາສະບັບນີ້. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ກອງເລຂາ ຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ເພີ່ມເຕີມ, ໜ້າວຽກຕາມການມອບໝາຍ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ ຈາກການມອບໝາຍໂດຍກອງປະຊຸມລັດຖະທຳສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຖະທຳສັນຍາ.

ມາດຕາ 18

1. ຄະນະກຳມະການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ດ້ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ ມາດຕາ 9 ແລະ 10 ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງເປັນຄະນະກຳມະການໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄະນະກຳມະການດ້ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້. ບັນດາຂັ້ນຍັດ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງສອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງດັດປັບໃຫ້ແທດເໝາະກັບສັນຍາສະບັບນີ້. ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ຂອງຄະນະກຳມະການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ດ້ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງ ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງຈັດຂຶ້ນ ໄປພ້ອມໆກັນກັບ ກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄະນະກຳມະການ ດ້ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້.

2. ບັນດາລັດຜາຄືຂອງສິນທິສັນຍາທີ່ບໍ່ເປັນລັດຜາຄື ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ອາດເຂົ້າຮ່ວມເປັນຜູ້ສັງເກດການ ໃນຂະບວນການກອງປະຊຸມສະໄໝໃດໜຶ່ງ ຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ. ໃນເມື່ອຄະນະກຳມະການສິນທິສັນຍາເປັນຄະນະກຳມະການຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ມີການຕົກລົງ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະດຳເນີນໄດ້ບັນດາລັດຜາຄືຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ເທົ່ານັ້ນ.

3. ໃນເມື່ອຄະນະກຳມະການທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ມາດຕາ 9 ແລະ 10 ຂອງສິນທິສັນຍາ ໄດ້ປະຕິບັດພາລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ທີ່ຕິດພັນກັບສັນຍາສະບັບນີ້, ສະມາຊິກໃດໜຶ່ງຂອງຄະນະກຳມະການທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ລັດຜາຄືຂອງສິນທິສັນຍາ ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນພັດບໍ່ແມ່ນລັດຜາຄືຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນຈະຕ້ອງຖືກປ່ຽນໂດຍການເລືອກຕັ້ງເພີ່ມເຕີມຂອງລັດຜາຄື ແລະ ມາຈາກຜູ້ຕາງໜ້າລັດຜາຄືຂອງສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 19

1. ຄະນະກຳມະການ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ ຫຼື ຢູ່ພາຍໃຕ້ ສິນທິສັນຍາ, ນອກເໜືອຈາກຄະນະກຳມະການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນຕ່າງໆ ທີ່ອ້າງເຖິງໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ ໃຫ້ກັບສັນຍາສະບັບນີ້ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສິນທິສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຜາຄືສັນຍາ. ກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສິນທິສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຜາຄືສັນຍາ ຈະຕ້ອງກຳນົດໜ້າທີ່ສະເພາະໃນການປະຕິບັດວຽກງານ ຂອງຄະນະກຳມະການ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນຕ່າງໆ.

2. ກອງປະຊຸມລັດຜາຄືສິນທິສັນຍາ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກອງປະຊຸມໃຫ້ແກ່ລັດຜາຄືສັນຍາ ອາດສະໜອງ ຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມໃຫ້ຄະນະກຳມະການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 20

1. ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງເປີດໃຫ້ມີການລົງນາມ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຍອມຮັບ ຫຼື ການຮັບຮອງໂດຍລັດຜາຄືຕ່າງໆ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ຊຶ່ງເປັນລັດຜາຄື ຂອງສິນທິສັນຍາ. ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງເປີດໃຫ້ລົງນາມ ທີ່ສຳນັກງານໃຫຍ່ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ນະຄອນນິວຢອກ, ລະຫວ່າງ ວັນທີ 22 ເມສາ 2016 ຫາ ວັນທີ 21 ເມສາ 2017. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສັນຍາສະບັບນີ້ຈະຕ້ອງເປີດກວ້າງ ການຮັບເຂົ້າເປັນສະມາຊິກເພີ່ມ ນັບຈາກພາຍຫຼັງມື້ທີ່ໄດ້ປິດການເຊັນລົງນາມ. ທັງນີ້ເອກະສານການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຍອມຮັບ, ການຮັບຮອງ ຫຼື ການເຂົ້າເປັນພາຄີ ຈະຕ້ອງມີການເກັບຮັກສາໄວ້ກັບຜູ້ເກັບຮັກສາ.

2. ອົງການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນໃດໜຶ່ງ ຢາກເປັນລັດຜາຄືຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ມີປະເທດສະມາສິກໃດເລີຍຂອງອົງການນັ້ນ ທີ່ເປັນລັດຜາຄືຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງມີພັນທະທັງໝົດພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້. ໃນກໍລະນີ ທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ມີໜຶ່ງປະເທດສະມາຊິກ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າໃນອົງການນັ້ນເປັນລັດຜາຄື ກັບສັນຍາສະບັບນີ້, ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະເທດສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງຕັດສິນໃຈ ຕໍ່ກັບພາລະໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້, ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປະເທດສະມາຊິກ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ຈະຕ້ອງບໍ່ມີສິດ ໃນການໃຊ້ສິດຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ໃນເວລາດຽວກັນ.

3. ໃນເອກະສານ ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຍອມຮັບ, ການຮັບຮອງ ຫຼື ການເຂົ້າເປັນພາຄີ, ອົງການ ຈັດຕັ້ງຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ຈະຕ້ອງແຈ້ງການຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບ ເລື່ອງ ຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້. ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງເລົ່ານີ້ ຍັງຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ເກັບຮັກສາສັນຍາສະບັບນີ້ ກ່ຽວກັບ

ການດັດແກ້ເນື້ອໃນ ທີ່ສໍາຄັນ ທີ່ກ່ຽວກັບ ຂອບເຂດສິດອຳນາດ ຊຶ່ງຜູ້ເກັບຮັກສາຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ບັນດາລັດພາຄີຮັບຊາບ ຕໍ່ກັບການດັດແກ້ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 21

1. ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ພາຍຫລັງສາມສິບວັນທີ່ ຊຶ່ງໃນນີ້ມີລັດພາຄີຢ່າງໜ້ອຍທີ່ສຸດ 55 ລັດພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາ ແລະ ມີການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ນັບເປັນຈຳນວນທັງໝົດຢ່າງໜ້ອຍປະມານ 55 ເປີເຊັນຂອງການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວທັງໝົດ ໃນທົ່ວໂລກ ໄດ້ມອບເອກະສານການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຍອມຮັບ, ການຮັບຮອງ ຫຼື ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກ ເພື່ອເກັບຮັກສາ.
2. ຕາມຈຸດປະສົງສະເພາະ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້, "ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວທັງໝົດ ໃນທົ່ວໂລກ" ໝາຍເຖິງຈຳນວນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວລ້າສຸດ ທີ່ໄດ້ຮັບການລາຍງານ ໃນວັນທີ ຫຼື ກ່ອນວັນທີ ທີ່ມີການຮັບຮອງເອົາສັນຍາສະບັບນີ້ ໂດຍລັດພາຄີຂອງສິນທິສັນຍາ.
3. ບັນດາລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ, ທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ຍອມຮັບ ຫຼື ຮັບຮອງ ເອົາສັນຍາສະບັບນີ້ ຫຼື ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກພາຍຫຼັງ ທີ່ບັນດາເງື່ອນໄຂໄດ້ກຳນົດໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຊຶ່ງຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ພາຍຫລັງສາມສິບວັນ ທີ່ປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມອບເອກະສານການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ, ການຍອມຮັບ, ການຮັບຮອງ ຫຼື ການເຂົ້າເປັນພາຄີ.
4. ຕາມຈຸດປະສົງ ຂອງວັກ 1 ໃນມາດຕານີ້, ເອກະສານໃດໜຶ່ງ ທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໃນພາກພື້ນ ໄດ້ມອບໃຫ້ແລ້ວ ແມ່ນຈະບໍ່ນັບລວມເປັນເອກະສານເພີ່ມເຕີມ ຈາກເອກະສານທີ່ປະເທດສະມາຊິກຂອງອົງການນັ້ນໄດ້ມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 22

ບົດບັນຍັດຕ່າງໆ ໃນມາດຕາ 15 ຂອງສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ ແລະ ການດັດແກ້ບັນດາ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂອງສິນທິສັນຍາ ຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ໃຫ້ກັບສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 23

1. ບົດບັນຍັດຕ່າງໆ ໃນມາດຕາ 16 ຂອງສິນທິສັນຍາ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ ແລະ ການດັດແກ້ບັນດາເອກະສານຊ້ອນທ້າຍຂອງສິນທິສັນຍາ ຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ໃຫ້ກັບສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ບັນດາເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງປະກອບເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ ຈະມີການບັນຍັດຢ່າງຊັດເຈນ ສໍາລັບເອກະສານອ້າງອີງຂອງສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ໄດ້ບັນຍັດຂຶ້ນ ໃນເວລາດຽວກັນກັບເອກະສານອ້າງອີງຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍດັ່ງກ່າວ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງຈຳກັດຢູ່ທີ່ລາຍຊື່, ແບບຟອມ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນການອະທິບາຍດ້ານວິທະຍາສາດ, ວິຊາການ, ຂັ້ນຕອນ ຫຼື ການບໍລິຫານ.

ມາດຕາ 24

ບົດບັນຍັດຕ່າງໆ ໃນມາດຕາ 14 ຂອງສັນຍາສັນຍາ ກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂບັນດາຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ໃຫ້ກັບ ສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 25

1. ແຕ່ລະລັດພາຄີແມ່ນມີ 1 ຄະແນນສຽງ ໃນການອອກສຽງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໄດ້ບັນຍັດໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້.
2. ອົງການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດສິດຂອງຕົນໃນການອອກສຽງ ບັນຫາ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດອຳນາດຂອງຕົນ ໂດຍມີຄະແນນສຽງເທົ່າກັບ ຈຳນວນປະເທດສະມາຊິກ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງ ຕົນທີ່ເປັນລັດພາຄີຂອງສັນຍາສະບັບນີ້. ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງບໍ່ປະຕິບັດສິດຂອງຕົນໃນການອອກສຽງ ຖ້າປະເທດສະມາຊິກໃດໜຶ່ງ ຂອງຕົນປະຕິບັດສິດໃນການອອກສຽງ ແລະ ໃນທາງກັບກັນ.

ມາດຕາ 26

ເລຂາທິການໃຫຍ່ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ເກັບຮັກສາສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 27

ບໍ່ມີການສະຫງວນຕ່າງໆ ຕໍ່ກັບສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 28

1. ໃນເວລາໃດກໍຕາມ ພາຍຫຼັງສາມປີ ນັບຈາກມື້ທີ່ສັນຍາສະບັບນີ້ ໄດ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ລັດພາຄີ, ລັດພາຄີອາດຂໍ ຖອນຈາກສັນຍາສະບັບນີ້ ໂດຍແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນເຖິງຜູ້ເກັບຮັກສາສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ການຖອນຕົວໃດໜຶ່ງດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງມີຜົນຫຼັງໝົດໜຶ່ງປີ ນັບຈາກມື້ທີ່ຜູ້ເກັບຮັກສາໄດ້ຮັບແຈ້ງການກ່ຽວກັບ ການຖອນຕົວ ຫຼື ໃນມື້ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນໜັງສືແຈ້ງການການຖອນຕົວ.
3. ລັດພາຄີໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖອນຕົວຈາກສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຖືວ່າໄດ້ຖອນຕົວຈາກສັນຍາສະບັບນີ້ ເຊັ່ນກັນ.

ມາດຕາ 29

ຕົ້ນສະບັບຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ຊຶ່ງເປັນພາສາ ອາລັບ, ຈີນ, ອັງກິດ, ຝຣັ່ງ, ຣັດເຊຍ ແລະ ແອດສະປາຍ ມີເນື້ອໃນ ຄວາມຖືກຕ້ອງເທົ່າທຽມກັນ ຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ກັບເລຂາທິການໃຫຍ່ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ.

ເຮັດຂຶ້ນ ທີ່ນະຄອນຫຼວງ ປາຣີ, ໃນວັນທີ 12 ທັນວາ 2015.

ໂດຍການເປັນສັກຂີພະຍານ, ຜູ້ເຊັນລົງນາມດັ່ງລຸ່ມນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບສິດອຳນາດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຈຶ່ງໄດ້ເຊັນລົງນາມຕໍ່ສັນ ຍາສະບັບນີ້.

Paris Agreement

The Parties to this Agreement,

Being Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change, hereinafter referred to as “the Convention”,

Pursuant to the Durban Platform for Enhanced Action established by decision 1/CP.17 of the Conference of the Parties to the Convention at its seventeenth session,

In pursuit of the objective of the Convention, and being guided by its principles, including the principle of equity and common but differentiated responsibilities and respective capabilities, in the light of different national circumstances,

Recognizing the need for an effective and progressive response to the urgent threat of climate change on the basis of the best available scientific knowledge,

Also recognizing the specific needs and special circumstances of developing country Parties, especially those that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change, as provided for in the Convention,

Taking full account of the specific needs and special situations of the least developed countries with regard to funding and transfer of technology,

Recognizing that Parties may be affected not only by climate change, but also by the impacts of the measures taken in response to it,

Emphasizing the intrinsic relationship that climate change actions, responses and impacts have with equitable access to sustainable development and eradication of poverty,

Recognizing the fundamental priority of safeguarding food security and ending hunger, and the particular vulnerabilities of food production systems to the adverse impacts of climate change,

Taking into account the imperatives of a just transition of the workforce and the creation of decent work and quality jobs in accordance with nationally defined development priorities,

Acknowledging that climate change is a common concern of humankind, Parties should, when taking action to address climate change, respect, promote and consider their respective obligations on human rights, the right to health, the rights of indigenous peoples, local communities, migrants, children, persons with disabilities and people in vulnerable situations and the right to development, as well as gender equality, empowerment of women and intergenerational equity,

Recognizing the importance of the conservation and enhancement, as appropriate, of sinks and reservoirs of the greenhouse gases referred to in the Convention,

Noting the importance of ensuring the integrity of all ecosystems, including oceans, and the protection of biodiversity, recognized by some cultures as Mother Earth, and noting the importance for some of the concept of “climate justice”, when taking action to address climate change,

Affirming the importance of education, training, public awareness, public participation, public access to information and cooperation at all levels on the matters addressed in this Agreement,

Recognizing the importance of the engagements of all levels of government and various actors, in accordance with respective national legislations of Parties, in addressing climate change,

Also recognizing that sustainable lifestyles and sustainable patterns of consumption and production, with developed country Parties taking the lead, play an important role in addressing climate change,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purpose of this Agreement, the definitions contained in Article 1 of the Convention shall apply. In addition:

- (a) “Convention” means the United Nations Framework Convention on Climate Change, adopted in New York on 9 May 1992;
- (b) “Conference of the Parties” means the Conference of the Parties to the Convention;
- (c) “Party” means a Party to this Agreement.

Article 2

1. This Agreement, in enhancing the implementation of the Convention, including its objective, aims to strengthen the global response to the threat of climate change, in the context of sustainable development and efforts to eradicate poverty, including by:

- (a) Holding the increase in the global average temperature to well below 2 °C above pre-industrial levels and pursuing efforts to limit the temperature increase to 1.5 °C above pre-industrial levels, recognizing that this would significantly reduce the risks and impacts of climate change;
- (b) Increasing the ability to adapt to the adverse impacts of climate change and foster climate resilience and low greenhouse gas emissions development, in a manner that does not threaten food production; and
- (c) Making finance flows consistent with a pathway towards low greenhouse gas emissions and climate-resilient development.

2. This Agreement will be implemented to reflect equity and the principle of common but differentiated responsibilities and respective capabilities, in the light of different national circumstances.

Article 3

As nationally determined contributions to the global response to climate change, all Parties are to undertake and communicate ambitious efforts as defined in Articles 4, 7, 9, 10, 11 and 13 with the view to achieving the purpose of this Agreement as set out in Article 2. The efforts of all Parties will represent a progression over time, while recognizing the need to support developing country Parties for the effective implementation of this Agreement.

Article 4

1. In order to achieve the long-term temperature goal set out in Article 2, Parties aim to reach global peaking of greenhouse gas emissions as soon as possible, recognizing that peaking will take longer for developing country Parties, and to undertake rapid reductions thereafter in accordance with best available science, so as to achieve a balance between anthropogenic emissions by sources and removals by sinks of greenhouse gases in the second half of this century, on the basis of equity, and in the context of sustainable development and efforts to eradicate poverty.

2. Each Party shall prepare, communicate and maintain successive nationally determined contributions that it intends to achieve. Parties shall pursue domestic mitigation measures, with the aim of achieving the objectives of such contributions.
3. Each Party's successive nationally determined contribution will represent a progression beyond the Party's then current nationally determined contribution and reflect its highest possible ambition, reflecting its common but differentiated responsibilities and respective capabilities, in the light of different national circumstances.
4. Developed country Parties should continue taking the lead by undertaking economy-wide absolute emission reduction targets. Developing country Parties should continue enhancing their mitigation efforts, and are encouraged to move over time towards economy-wide emission reduction or limitation targets in the light of different national circumstances.
5. Support shall be provided to developing country Parties for the implementation of this Article, in accordance with Articles 9, 10 and 11, recognizing that enhanced support for developing country Parties will allow for higher ambition in their actions.
6. The least developed countries and small island developing States may prepare and communicate strategies, plans and actions for low greenhouse gas emissions development reflecting their special circumstances.
7. Mitigation co-benefits resulting from Parties' adaptation actions and/or economic diversification plans can contribute to mitigation outcomes under this Article.
8. In communicating their nationally determined contributions, all Parties shall provide the information necessary for clarity, transparency and understanding in accordance with decision 1/CP.21 and any relevant decisions of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.
9. Each Party shall communicate a nationally determined contribution every five years in accordance with decision 1/CP.21 and any relevant decisions of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement and be informed by the outcomes of the global stocktake referred to in Article 14.
10. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall consider common time frames for nationally determined contributions at its first session.
11. A Party may at any time adjust its existing nationally determined contribution with a view to enhancing its level of ambition, in accordance with guidance adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.
12. Nationally determined contributions communicated by Parties shall be recorded in a public registry maintained by the secretariat.
13. Parties shall account for their nationally determined contributions. In accounting for anthropogenic emissions and removals corresponding to their nationally determined contributions, Parties shall promote environmental integrity, transparency, accuracy, completeness, comparability and consistency, and ensure the avoidance of double counting, in accordance with guidance adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.
14. In the context of their nationally determined contributions, when recognizing and implementing mitigation actions with respect to anthropogenic emissions and removals, Parties should take into account, as appropriate, existing methods and guidance under the Convention, in the light of the provisions of paragraph 13 of this Article.

15. Parties shall take into consideration in the implementation of this Agreement the concerns of Parties with economies most affected by the impacts of response measures, particularly developing country Parties.

16. Parties, including regional economic integration organizations and their member States, that have reached an agreement to act jointly under paragraph 2 of this Article shall notify the secretariat of the terms of that agreement, including the emission level allocated to each Party within the relevant time period, when they communicate their nationally determined contributions. The secretariat shall in turn inform the Parties and signatories to the Convention of the terms of that agreement.

17. Each party to such an agreement shall be responsible for its emission level as set out in the agreement referred to in paragraph 16 of this Article in accordance with paragraphs 13 and 14 of this Article and Articles 13 and 15.

18. If Parties acting jointly do so in the framework of, and together with, a regional economic integration organization which is itself a Party to this Agreement, each member State of that regional economic integration organization individually, and together with the regional economic integration organization, shall be responsible for its emission level as set out in the agreement communicated under paragraph 16 of this Article in accordance with paragraphs 13 and 14 of this Article and Articles 13 and 15.

19. All Parties should strive to formulate and communicate long-term low greenhouse gas emission development strategies, mindful of Article 2 taking into account their common but differentiated responsibilities and respective capabilities, in the light of different national circumstances.

Article 5

1. Parties should take action to conserve and enhance, as appropriate, sinks and reservoirs of greenhouse gases as referred to in Article 4, paragraph 1(d), of the Convention, including forests.

2. Parties are encouraged to take action to implement and support, including through results-based payments, the existing framework as set out in related guidance and decisions already agreed under the Convention for: policy approaches and positive incentives for activities relating to reducing emissions from deforestation and forest degradation, and the role of conservation, sustainable management of forests and enhancement of forest carbon stocks in developing countries; and alternative policy approaches, such as joint mitigation and adaptation approaches for the integral and sustainable management of forests, while reaffirming the importance of incentivizing, as appropriate, non-carbon benefits associated with such approaches.

Article 6

1. Parties recognize that some Parties choose to pursue voluntary cooperation in the implementation of their nationally determined contributions to allow for higher ambition in their mitigation and adaptation actions and to promote sustainable development and environmental integrity.

2. Parties shall, where engaging on a voluntary basis in cooperative approaches that involve the use of internationally transferred mitigation outcomes towards nationally determined contributions, promote sustainable development and ensure environmental integrity and transparency, including in governance, and shall apply robust accounting to ensure, inter alia, the avoidance of double counting, consistent with guidance adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.

3. The use of internationally transferred mitigation outcomes to achieve nationally determined contributions under this Agreement shall be voluntary and authorized by participating Parties.

4. A mechanism to contribute to the mitigation of greenhouse gas emissions and support sustainable development is hereby established under the authority and guidance of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement for use by Parties on a voluntary basis. It shall be supervised by a body designated by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement, and shall aim:

(a) To promote the mitigation of greenhouse gas emissions while fostering sustainable development;

(b) To incentivize and facilitate participation in the mitigation of greenhouse gas emissions by public and private entities authorized by a Party;

(c) To contribute to the reduction of emission levels in the host Party, which will benefit from mitigation activities resulting in emission reductions that can also be used by another Party to fulfil its nationally determined contribution; and

(d) To deliver an overall mitigation in global emissions.

5. Emission reductions resulting from the mechanism referred to in paragraph 4 of this Article shall not be used to demonstrate achievement of the host Party's nationally determined contribution if used by another Party to demonstrate achievement of its nationally determined contribution.

6. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall ensure that a share of the proceeds from activities under the mechanism referred to in paragraph 4 of this Article is used to cover administrative expenses as well as to assist developing country Parties that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change to meet the costs of adaptation.

7. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall adopt rules, modalities and procedures for the mechanism referred to in paragraph 4 of this Article at its first session.

8. Parties recognize the importance of integrated, holistic and balanced non-market approaches being available to Parties to assist in the implementation of their nationally determined contributions, in the context of sustainable development and poverty eradication, in a coordinated and effective manner, including through, inter alia, mitigation, adaptation, finance, technology transfer and capacity-building, as appropriate. These approaches shall aim to:

(a) Promote mitigation and adaptation ambition;

(b) Enhance public and private sector participation in the implementation of nationally determined contributions; and

(c) Enable opportunities for coordination across instruments and relevant institutional arrangements.

9. A framework for non-market approaches to sustainable development is hereby defined to promote the non-market approaches referred to in paragraph 8 of this Article.

Article 7

1. Parties hereby establish the global goal on adaptation of enhancing adaptive capacity, strengthening resilience and reducing vulnerability to climate change, with a view

to contributing to sustainable development and ensuring an adequate adaptation response in the context of the temperature goal referred to in Article 2.

2. Parties recognize that adaptation is a global challenge faced by all with local, subnational, national, regional and international dimensions, and that it is a key component of and makes a contribution to the long-term global response to climate change to protect people, livelihoods and ecosystems, taking into account the urgent and immediate needs of those developing country Parties that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change.

3. The adaptation efforts of developing country Parties shall be recognized, in accordance with the modalities to be adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement at its first session.

4. Parties recognize that the current need for adaptation is significant and that greater levels of mitigation can reduce the need for additional adaptation efforts, and that greater adaptation needs can involve greater adaptation costs.

5. Parties acknowledge that adaptation action should follow a country-driven, gender-responsive, participatory and fully transparent approach, taking into consideration vulnerable groups, communities and ecosystems, and should be based on and guided by the best available science and, as appropriate, traditional knowledge, knowledge of indigenous peoples and local knowledge systems, with a view to integrating adaptation into relevant socioeconomic and environmental policies and actions, where appropriate.

6. Parties recognize the importance of support for and international cooperation on adaptation efforts and the importance of taking into account the needs of developing country Parties, especially those that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change.

7. Parties should strengthen their cooperation on enhancing action on adaptation, taking into account the Cancun Adaptation Framework, including with regard to:

(a) Sharing information, good practices, experiences and lessons learned, including, as appropriate, as these relate to science, planning, policies and implementation in relation to adaptation actions;

(b) Strengthening institutional arrangements, including those under the Convention that serve this Agreement, to support the synthesis of relevant information and knowledge, and the provision of technical support and guidance to Parties;

(c) Strengthening scientific knowledge on climate, including research, systematic observation of the climate system and early warning systems, in a manner that informs climate services and supports decision-making;

(d) Assisting developing country Parties in identifying effective adaptation practices, adaptation needs, priorities, support provided and received for adaptation actions and efforts, and challenges and gaps, in a manner consistent with encouraging good practices; and

(e) Improving the effectiveness and durability of adaptation actions.

8. United Nations specialized organizations and agencies are encouraged to support the efforts of Parties to implement the actions referred to in paragraph 7 of this Article, taking into account the provisions of paragraph 5 of this Article.

9. Each Party shall, as appropriate, engage in adaptation planning processes and the implementation of actions, including the development or enhancement of relevant plans, policies and/or contributions, which may include:

- (a) The implementation of adaptation actions, undertakings and/or efforts;
 - (b) The process to formulate and implement national adaptation plans;
 - (c) The assessment of climate change impacts and vulnerability, with a view to formulating nationally determined prioritized actions, taking into account vulnerable people, places and ecosystems;
 - (d) Monitoring and evaluating and learning from adaptation plans, policies, programmes and actions; and
 - (e) Building the resilience of socioeconomic and ecological systems, including through economic diversification and sustainable management of natural resources.
10. Each Party should, as appropriate, submit and update periodically an adaptation communication, which may include its priorities, implementation and support needs, plans and actions, without creating any additional burden for developing country Parties.
11. The adaptation communication referred to in paragraph 10 of this Article shall be, as appropriate, submitted and updated periodically, as a component of or in conjunction with other communications or documents, including a national adaptation plan, a nationally determined contribution as referred to in Article 4, paragraph 2, and/or a national communication.
12. The adaptation communications referred to in paragraph 10 of this Article shall be recorded in a public registry maintained by the secretariat.
13. Continuous and enhanced international support shall be provided to developing country Parties for the implementation of paragraphs 7, 9, 10 and 11 of this Article, in accordance with the provisions of Articles 9, 10 and 11.
14. The global stocktake referred to in Article 14 shall, inter alia:
- (a) Recognize adaptation efforts of developing country Parties;
 - (b) Enhance the implementation of adaptation action taking into account the adaptation communication referred to in paragraph 10 of this Article;
 - (c) Review the adequacy and effectiveness of adaptation and support provided for adaptation; and
 - (d) Review the overall progress made in achieving the global goal on adaptation referred to in paragraph 1 of this Article.

Article 8

1. Parties recognize the importance of averting, minimizing and addressing loss and damage associated with the adverse effects of climate change, including extreme weather events and slow onset events, and the role of sustainable development in reducing the risk of loss and damage.
2. The Warsaw International Mechanism for Loss and Damage associated with Climate Change Impacts shall be subject to the authority and guidance of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement and may be enhanced and strengthened, as determined by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.
3. Parties should enhance understanding, action and support, including through the Warsaw International Mechanism, as appropriate, on a cooperative and facilitative basis with respect to loss and damage associated with the adverse effects of climate change.

4. Accordingly, areas of cooperation and facilitation to enhance understanding, action and support may include:

- (a) Early warning systems;
- (b) Emergency preparedness;
- (c) Slow onset events;
- (d) Events that may involve irreversible and permanent loss and damage;
- (e) Comprehensive risk assessment and management;
- (f) Risk insurance facilities, climate risk pooling and other insurance solutions;
- (g) Non-economic losses; and
- (h) Resilience of communities, livelihoods and ecosystems.

5. The Warsaw International Mechanism shall collaborate with existing bodies and expert groups under the Agreement, as well as relevant organizations and expert bodies outside the Agreement.

Article 9

1. Developed country Parties shall provide financial resources to assist developing country Parties with respect to both mitigation and adaptation in continuation of their existing obligations under the Convention.

2. Other Parties are encouraged to provide or continue to provide such support voluntarily.

3. As part of a global effort, developed country Parties should continue to take the lead in mobilizing climate finance from a wide variety of sources, instruments and channels, noting the significant role of public funds, through a variety of actions, including supporting country-driven strategies, and taking into account the needs and priorities of developing country Parties. Such mobilization of climate finance should represent a progression beyond previous efforts.

4. The provision of scaled-up financial resources should aim to achieve a balance between adaptation and mitigation, taking into account country-driven strategies, and the priorities and needs of developing country Parties, especially those that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change and have significant capacity constraints, such as the least developed countries and small island developing States, considering the need for public and grant-based resources for adaptation.

5. Developed country Parties shall biennially communicate indicative quantitative and qualitative information related to paragraphs 1 and 3 of this Article, as applicable, including, as available, projected levels of public financial resources to be provided to developing country Parties. Other Parties providing resources are encouraged to communicate biennially such information on a voluntary basis.

6. The global stocktake referred to in Article 14 shall take into account the relevant information provided by developed country Parties and/or Agreement bodies on efforts related to climate finance.

7. Developed country Parties shall provide transparent and consistent information on support for developing country Parties provided and mobilized through public interventions biennially in accordance with the modalities, procedures and guidelines to be adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement, at its

first session, as stipulated in Article 13, paragraph 13. Other Parties are encouraged to do so.

8. The Financial Mechanism of the Convention, including its operating entities, shall serve as the financial mechanism of this Agreement.

9. The institutions serving this Agreement, including the operating entities of the Financial Mechanism of the Convention, shall aim to ensure efficient access to financial resources through simplified approval procedures and enhanced readiness support for developing country Parties, in particular for the least developed countries and small island developing States, in the context of their national climate strategies and plans.

Article 10

1. Parties share a long-term vision on the importance of fully realizing technology development and transfer in order to improve resilience to climate change and to reduce greenhouse gas emissions.

2. Parties, noting the importance of technology for the implementation of mitigation and adaptation actions under this Agreement and recognizing existing technology deployment and dissemination efforts, shall strengthen cooperative action on technology development and transfer.

3. The Technology Mechanism established under the Convention shall serve this Agreement.

4. A technology framework is hereby established to provide overarching guidance to the work of the Technology Mechanism in promoting and facilitating enhanced action on technology development and transfer in order to support the implementation of this Agreement, in pursuit of the long-term vision referred to in paragraph 1 of this Article.

5. Accelerating, encouraging and enabling innovation is critical for an effective, long-term global response to climate change and promoting economic growth and sustainable development. Such effort shall be, as appropriate, supported, including by the Technology Mechanism and, through financial means, by the Financial Mechanism of the Convention, for collaborative approaches to research and development, and facilitating access to technology, in particular for early stages of the technology cycle, to developing country Parties.

6. Support, including financial support, shall be provided to developing country Parties for the implementation of this Article, including for strengthening cooperative action on technology development and transfer at different stages of the technology cycle, with a view to achieving a balance between support for mitigation and adaptation. The global stocktake referred to in Article 14 shall take into account available information on efforts related to support on technology development and transfer for developing country Parties.

Article 11

1. Capacity-building under this Agreement should enhance the capacity and ability of developing country Parties, in particular countries with the least capacity, such as the least developed countries, and those that are particularly vulnerable to the adverse effects of climate change, such as small island developing States, to take effective climate change action, including, inter alia, to implement adaptation and mitigation actions, and should facilitate technology development, dissemination and deployment, access to climate finance, relevant aspects of education, training and public awareness, and the transparent, timely and accurate communication of information.

2. Capacity-building should be country-driven, based on and responsive to national needs, and foster country ownership of Parties, in particular, for developing country Parties,

including at the national, subnational and local levels. Capacity-building should be guided by lessons learned, including those from capacity-building activities under the Convention, and should be an effective, iterative process that is participatory, cross-cutting and gender-responsive.

3. All Parties should cooperate to enhance the capacity of developing country Parties to implement this Agreement. Developed country Parties should enhance support for capacity-building actions in developing country Parties.

4. All Parties enhancing the capacity of developing country Parties to implement this Agreement, including through regional, bilateral and multilateral approaches, shall regularly communicate on these actions or measures on capacity-building. Developing country Parties should regularly communicate progress made on implementing capacity-building plans, policies, actions or measures to implement this Agreement.

5. Capacity-building activities shall be enhanced through appropriate institutional arrangements to support the implementation of this Agreement, including the appropriate institutional arrangements established under the Convention that serve this Agreement. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall, at its first session, consider and adopt a decision on the initial institutional arrangements for capacity-building.

Article 12

Parties shall cooperate in taking measures, as appropriate, to enhance climate change education, training, public awareness, public participation and public access to information, recognizing the importance of these steps with respect to enhancing actions under this Agreement.

Article 13

1. In order to build mutual trust and confidence and to promote effective implementation, an enhanced transparency framework for action and support, with built-in flexibility which takes into account Parties' different capacities and builds upon collective experience is hereby established.

2. The transparency framework shall provide flexibility in the implementation of the provisions of this Article to those developing country Parties that need it in the light of their capacities. The modalities, procedures and guidelines referred to in paragraph 13 of this Article shall reflect such flexibility.

3. The transparency framework shall build on and enhance the transparency arrangements under the Convention, recognizing the special circumstances of the least developed countries and small island developing States, and be implemented in a facilitative, non-intrusive, non-punitive manner, respectful of national sovereignty, and avoid placing undue burden on Parties.

4. The transparency arrangements under the Convention, including national communications, biennial reports and biennial update reports, international assessment and review and international consultation and analysis, shall form part of the experience drawn upon for the development of the modalities, procedures and guidelines under paragraph 13 of this Article.

5. The purpose of the framework for transparency of action is to provide a clear understanding of climate change action in the light of the objective of the Convention as set out in its Article 2, including clarity and tracking of progress towards achieving Parties' individual nationally determined contributions under Article 4, and Parties' adaptation

actions under Article 7, including good practices, priorities, needs and gaps, to inform the global stocktake under Article 14.

6. The purpose of the framework for transparency of support is to provide clarity on support provided and received by relevant individual Parties in the context of climate change actions under Articles 4, 7, 9, 10 and 11, and, to the extent possible, to provide a full overview of aggregate financial support provided, to inform the global stocktake under Article 14.

7. Each Party shall regularly provide the following information:

(a) A national inventory report of anthropogenic emissions by sources and removals by sinks of greenhouse gases, prepared using good practice methodologies accepted by the Intergovernmental Panel on Climate Change and agreed upon by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement; and

(b) Information necessary to track progress made in implementing and achieving its nationally determined contribution under Article 4.

8. Each Party should also provide information related to climate change impacts and adaptation under Article 7, as appropriate.

9. Developed country Parties shall, and other Parties that provide support should, provide information on financial, technology transfer and capacity-building support provided to developing country Parties under Articles 9, 10 and 11.

10. Developing country Parties should provide information on financial, technology transfer and capacity-building support needed and received under Articles 9, 10 and 11.

11. Information submitted by each Party under paragraphs 7 and 9 of this Article shall undergo a technical expert review, in accordance with decision 1/CP.21. For those developing country Parties that need it in the light of their capacities, the review process shall include assistance in identifying capacity-building needs. In addition, each Party shall participate in a facilitative, multilateral consideration of progress with respect to efforts under Article 9, and its respective implementation and achievement of its nationally determined contribution.

12. The technical expert review under this paragraph shall consist of a consideration of the Party's support provided, as relevant, and its implementation and achievement of its nationally determined contribution. The review shall also identify areas of improvement for the Party, and include a review of the consistency of the information with the modalities, procedures and guidelines referred to in paragraph 13 of this Article, taking into account the flexibility accorded to the Party under paragraph 2 of this Article. The review shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of developing country Parties.

13. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall, at its first session, building on experience from the arrangements related to transparency under the Convention, and elaborating on the provisions in this Article, adopt common modalities, procedures and guidelines, as appropriate, for the transparency of action and support.

14. Support shall be provided to developing countries for the implementation of this Article.

15. Support shall also be provided for the building of transparency-related capacity of developing country Parties on a continuous basis.

Article 14

1. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall periodically take stock of the implementation of this Agreement to assess the collective progress towards achieving the purpose of this Agreement and its long-term goals (referred to as the “global stocktake”). It shall do so in a comprehensive and facilitative manner, considering mitigation, adaptation and the means of implementation and support, and in the light of equity and the best available science.
2. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall undertake its first global stocktake in 2023 and every five years thereafter unless otherwise decided by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.
3. The outcome of the global stocktake shall inform Parties in updating and enhancing, in a nationally determined manner, their actions and support in accordance with the relevant provisions of this Agreement, as well as in enhancing international cooperation for climate action.

Article 15

1. A mechanism to facilitate implementation of and promote compliance with the provisions of this Agreement is hereby established.
2. The mechanism referred to in paragraph 1 of this Article shall consist of a committee that shall be expert-based and facilitative in nature and function in a manner that is transparent, non-adversarial and non-punitive. The committee shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of Parties.
3. The committee shall operate under the modalities and procedures adopted by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement at its first session and report annually to the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.

Article 16

1. The Conference of the Parties, the supreme body of the Convention, shall serve as the meeting of the Parties to this Agreement.
2. Parties to the Convention that are not Parties to this Agreement may participate as observers in the proceedings of any session of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement. When the Conference of the Parties serves as the meeting of the Parties to this Agreement, decisions under this Agreement shall be taken only by those that are Parties to this Agreement.
3. When the Conference of the Parties serves as the meeting of the Parties to this Agreement, any member of the Bureau of the Conference of the Parties representing a Party to the Convention but, at that time, not a Party to this Agreement, shall be replaced by an additional member to be elected by and from amongst the Parties to this Agreement.
4. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall keep under regular review the implementation of this Agreement and shall make, within its mandate, the decisions necessary to promote its effective implementation. It shall perform the functions assigned to it by this Agreement and shall:
 - (a) Establish such subsidiary bodies as deemed necessary for the implementation of this Agreement; and
 - (b) Exercise such other functions as may be required for the implementation of this Agreement.

5. The rules of procedure of the Conference of the Parties and the financial procedures applied under the Convention shall be applied *mutatis mutandis* under this Agreement, except as may be otherwise decided by consensus by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.

6. The first session of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall be convened by the secretariat in conjunction with the first session of the Conference of the Parties that is scheduled after the date of entry into force of this Agreement. Subsequent ordinary sessions of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall be held in conjunction with ordinary sessions of the Conference of the Parties, unless otherwise decided by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.

7. Extraordinary sessions of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

8. The United Nations and its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State member thereof or observers thereto not party to the Convention, may be represented at sessions of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, which is qualified in matters covered by this Agreement and which has informed the secretariat of its wish to be represented at a session of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement as an observer, may be so admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure referred to in paragraph 5 of this Article.

Article 17

1. The secretariat established by Article 8 of the Convention shall serve as the secretariat of this Agreement.

2. Article 8, paragraph 2, of the Convention on the functions of the secretariat, and Article 8, paragraph 3, of the Convention, on the arrangements made for the functioning of the secretariat, shall apply *mutatis mutandis* to this Agreement. The secretariat shall, in addition, exercise the functions assigned to it under this Agreement and by the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement.

Article 18

1. The Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice and the Subsidiary Body for Implementation established by Articles 9 and 10 of the Convention shall serve, respectively, as the Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice and the Subsidiary Body for Implementation of this Agreement. The provisions of the Convention relating to the functioning of these two bodies shall apply *mutatis mutandis* to this Agreement. Sessions of the meetings of the Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice and the Subsidiary Body for Implementation of this Agreement shall be held in conjunction with the meetings of, respectively, the Subsidiary Body for Scientific and Technological Advice and the Subsidiary Body for Implementation of the Convention.

2. Parties to the Convention that are not Parties to this Agreement may participate as observers in the proceedings of any session of the subsidiary bodies. When the subsidiary

bodies serve as the subsidiary bodies of this Agreement, decisions under this Agreement shall be taken only by those that are Parties to this Agreement.

3. When the subsidiary bodies established by Articles 9 and 10 of the Convention exercise their functions with regard to matters concerning this Agreement, any member of the bureaux of those subsidiary bodies representing a Party to the Convention but, at that time, not a Party to this Agreement, shall be replaced by an additional member to be elected by and from amongst the Parties to this Agreement.

Article 19

1. Subsidiary bodies or other institutional arrangements established by or under the Convention, other than those referred to in this Agreement, shall serve this Agreement upon a decision of the Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement shall specify the functions to be exercised by such subsidiary bodies or arrangements.

2. The Conference of the Parties serving as the meeting of the Parties to this Agreement may provide further guidance to such subsidiary bodies and institutional arrangements.

Article 20

1. This Agreement shall be open for signature and subject to ratification, acceptance or approval by States and regional economic integration organizations that are Parties to the Convention. It shall be open for signature at the United Nations Headquarters in New York from 22 April 2016 to 21 April 2017. Thereafter, this Agreement shall be open for accession from the day following the date on which it is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Agreement without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under this Agreement. In the case of regional economic integration organizations with one or more member States that are Parties to this Agreement, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under this Agreement. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under this Agreement concurrently.

3. In their instruments of ratification, acceptance, approval or accession, regional economic integration organizations shall declare the extent of their competence with respect to the matters governed by this Agreement. These organizations shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any substantial modification in the extent of their competence.

Article 21

1. This Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the date on which at least 55 Parties to the Convention accounting in total for at least an estimated 55 per cent of the total global greenhouse gas emissions have deposited their instruments of ratification, acceptance, approval or accession.

2. Solely for the limited purpose of paragraph 1 of this Article, “total global greenhouse gas emissions” means the most up-to-date amount communicated on or before the date of adoption of this Agreement by the Parties to the Convention.

3. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Agreement or accedes thereto after the conditions set out in paragraph 1 of this Article for entry into force have been fulfilled, this Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

4. For the purposes of paragraph 1 of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by its member States.

Article 22

The provisions of Article 15 of the Convention on the adoption of amendments to the Convention shall apply *mutatis mutandis* to this Agreement.

Article 23

1. The provisions of Article 16 of the Convention on the adoption and amendment of annexes to the Convention shall apply *mutatis mutandis* to this Agreement.

2. Annexes to this Agreement shall form an integral part thereof and, unless otherwise expressly provided for, a reference to this Agreement constitutes at the same time a reference to any annexes thereto. Such annexes shall be restricted to lists, forms and any other material of a descriptive nature that is of a scientific, technical, procedural or administrative character.

Article 24

The provisions of Article 14 of the Convention on settlement of disputes shall apply *mutatis mutandis* to this Agreement.

Article 25

1. Each Party shall have one vote, except as provided for in paragraph 2 of this Article.
2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Agreement. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right, and vice versa.

Article 26

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Agreement.

Article 27

No reservations may be made to this Agreement.

Article 28

1. At any time after three years from the date on which this Agreement has entered into force for a Party, that Party may withdraw from this Agreement by giving written notification to the Depositary.
2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.
3. Any Party that withdraws from the Convention shall be considered as also having withdrawn from this Agreement.

Article 29

The original of this Agreement, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

DONE at Paris this twelfth day of December two thousand and fifteen.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Agreement.
